СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК XLVIII. Ч. 41. Джерзі Сиіті, Н. Дж., понеділок, 19-го лютого 1940. No. 41. Jersey City, N. J., Monday, February 19, 1940. VOL. LXVIII.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ. ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ. Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016, 4-0807. THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA. FIVE CENTS ELSEWHERE

РЕПУБЛИКАНЦІ НАЗНАЧУЮТЬ КОНВЕНЦІЮ

ВАШИНГТОН. — Національна конвенція Републиканської Партії, на якій назначать, хто має бути кандидатом на президента з тої Партії, відбудеться 24 червня ц. р. в Філядельфії. Так порішив національний комітет тої Партії, під головуванням Джана Гемилтона. Гемилтон водночас заявив, що републиканці бажають собі, щоб кандидатом з боку Демократичної Партії був Рузвелт. Бо коли він буде кандидатом, то републиканці „одним каменем убють три птиці" й одними виборами повалять Рузвелта, політику „нового розділу" і питання третього кандидування. Він казав, що републиканці є зеднані, а демократи розколені. Це дасть перевагу републиканцям.

ЗАВДАННЯ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ У КАНАДІ.

ВИНДЗОР (Канада).—Місцева „Ди Дейлі Прес" приносить довше звідомлення про відчит одного канадійсько-українського націоналістичного діяча, Джана Баєра, в якім він зясував положення канадійських українців, зокрема націоналістичної організації УНО. Баєр сказав, що канадійські українські націоналісти бажають привернення слушних прав українському народові і ця справа повинна бути дорога не лише самим українцям, але всім людям, що бажають щиро миру. Далі він сказав що канадійські націоналісти не мають нічого спільного з фашизмом, чи націзмом. Вони є льояльними громадянами Канади і багато з них уже вступили до канадійської армії, щоби боротися за канадійський прапор і канадійські ідеали.

РОЗКРИВАЮТЬ ХАБАР[illegible]ВА.

НЮ ЙОРК. — Спеціяльний прокуратор Гарляндс заявив, що один з головних лідерів Тамені Голу підставив свою тещу, щоби побрала від одної великої друкарні, яка друкувала стейтові папери, 30 тисяч долярів хабаря. Назвище того лідера, говорив Гарляндс, покищо не було ніде поміщене в ґазетах. Він далі говорив, що інші друкарні, які також друкували ріжні друки для міста і стейту, в „чемности" скресляли зо своїх рахунків суми по 50 тисяч долярів, і більше, які винні їм були ріжні політичні клюби, що належать до Тамені Голу.

РІЖНИЦІ В МИТНІЙ ПОЛІТИЦІ.

ВАШИНҐТОН. — Конґресовий комітет засобів поділився під оглядом митної політики Кордела Гола, що кінчиться 12 червня ц. р. Та політика полягає на тім, щоб обнижати мита на чужі продукти, в заміну за подібну обнижку мит на американські продукти. Десять членів згаданого комітету, всі републиканці, твердять, що та політика приносить шкоду американському промислові, бо дозволяє чужим дешевим продуктам випирати з ріжних ринків свої, домашні продукти. Зате 14 членів того самого комітету, всі демократи, кажуть, що ту політику треба продовжати, бо в остаточному результаті вона таки виходить на користь Америці. Обі частини того комітету внесуть окремі звіти перед конґрес і подадуть окремі проекти, що далі робити.

ПРЕДСТАВНИКИ УХВАЛИЛИ ВИДАТКИ НА ФЛЬОТУ.

ВАШИНҐТОН. — Палата представників у конґресі ухвалила більшістю голосів видатки на розбудову военної фльоти. Ті видатки обтято на 112 мілїонів долярів з тої суми, яку подав уряд. Замітне те, що в ухваленій сумі скреслено суму, призначену на укріплення острова Ґвам і створення там морської бази. Це вже другий раз за чергою скреслив конґрес ту суму, все стоячи на становищі, що укріплення того острова, який міститься далеко на Тихім океані, готово довести до війни з Японією.

АНҐЛІЙСЬКА БЛЬОКАДА ТЕЧЕ.

ВАШИНҐТОН. — У вашинґтонських політичних колах говорять, що анґлійська военна бльокада Німеччини мусить мати якісь діри і продукти напливають до Німеччини через невтральні краї. Стверджено, що хоч Німеччина тепер не купує ріжних продуктів в Америці, зокрема бавовни, то всетаки та бавовна тепер у великій скількості вандрує до Европи, до невтральних країв, які передтим такої скільости не купували. Догадуються, що невтральні краї ту бавовну перепродують далі Німеччині.

СОМНЕР ВЕЛЕС ІДЕ ДО ЕВРОПИ.

ВАШИНҐТОН. — Сомнер Велес, підсекретар стейту, якого президент Рузвелт післав як особистого представника до Европи в цілі провірки положення, всідає тепер на італійський корабель „Рекс", щоб удатись у своїй місії до Европи. Дехто каже, що його завданням є провірити можливості замирення Европи, а дехто каже, що він має лише поладнати справу перешукувань з боку Анґлії американських кораблів.

ПОВІДОМЛЕННЯ

ЗГІДНО З ПАРАГРАФОМ 33. СТАТУТУ У. Н. СОЮЗУ, ОТСИМ ПОВІДОМЛЯЮ ВП. ГОЛОВНИХ УРЯДНИКІВ У. Н. СОЮЗУ, ЩО

РІЧНЕ ЗАСІДАННЯ
ГОЛОВНОГО УРЯДУ У. Н. СОЮЗУ

РОЗПІЧНЕТЬСЯ

В ПОНЕДІЛОК, 18. БЕРЕЗНЯ
(MARCH 18 1940)

В ГОДИНІ 9-ій РАНО

В ДОМІ У. Н. СОЮЗУ, 81-83 ҐРЕНД СТРІТ,

ДЖЕРЗІ СИТІ, НЮ ДЖЕРЗІ.

З ТАКИМ ПОРЯДКОМ НАРАД:

1. Відкриття: головний предсідник М. Мурашко
2. Звіт головного предсідника М. Мурашка.
3. Звіт заступника головного предсідника Г. Германа
4. Звіт заступниці головного предсідника Марії Малевич
5. Звіт головного рекордового секретаря Д. Галичина
6. Звіт головного фінансового секретаря-касієра Р. Слободяна
7. Звіт головної контрольної комісії: Д. Капітула, д-р А. Т. Кібзей, О. Е. Малицький, О. Куропась, Р. Смук.
8. Звіт головних радних: Т. Щпікула, М. Давискиба, А. Шумейко, І. Гузар, С. Слободян, О. Запоточний, В. Дідик, І. Пігуляк, Юлія Баволяк, Стефанія Палівода.
9. Дискусія над звітами
10. Внесення і ухвали

Д. Галичин, головний рекордовий секретар.

НЮ ЙОРК ПЕРЕБЕРЕ ПІДЗЕМНІ ЗАЛІЗНИЦІ

НЮ ЙОРК. — Тепер уже можна вважати певним, що заряд міста Ню Йорку перебере в кількох наступних місяцях на стало всі нюйорські підземні залізниці. Та ледви чи буде з того безпосередня користь загалові, бо представники міста кажуть, що всі підземні компанії, Індепендент, Ай Ар Ті і Бі Ем Ті, будуть далі курсувати як окремі одиниці і не можна буде дістати пропуску з одної лінії на другу. Також представники міста „потішають", що ціна пять центів за їзду покищо далі біде та сама.

ЛИТВА СВЯТКУЄ НЕЗАЛЕЖНІСТЬ

КАВНАС. — Президент Литви Антанас Сметона виголосив промову через радіо в нагоди 22-літньої річниці незалежности Литви. Президент підкреслив, що цього року литовці святкують це свято з особливою радістю, бо з ними є разом їхня історична столиця, місто Вильно.

РОКЕФЕЛЕРОВА СПАДЩИНА РОБИТЬ ВЕЛИКИЙ ДАРУНОК

500-акровий маеток покійного Джана Д. Рокефелера в Лейквуді, Ню Джерзі, подаровано нюджерзькому повітові Овшен. Для правосильности дарунку рада повіту має ще цю спадщину приняти.

НІБИ ЗАВДЯКИ СОВЄТАМ

МОСКВА. — Совєти, згадуючи про Литву, кажуть, що вона може завдячувати свою незалежність тільки тому, що жила в згоді з Совєтами. Інакше булаб розібрана.

ФУТРОВІ ШКІРКИ ПОДЕШЕВІЛИ

Спілка Кенедієн Фор Окшен Сейл недавно випродала велику скількість футрових шкірок. Продано 22 тисячі шкірок із срібних лисів, 1,310 з білих лисів, 3,124 з тюленів, 1,550 з диких видр (мінків) і 46 тисяч з плеканих видр. Випродаж відбувався в Монтреалі. Замітне, що футрові шкірки з лисів продано в 1939 році ва ціну, що від 12 до 13 процентів вища від ціни 1938 року. Шкірки з видр у 1939 році були дешевші на яких 10 процентів.

ПЕРЕПОВНЕННЯ В МІСЬКИХ ШПИТАЛЯХ

Не зважаючи на те, що місто Ню Йорк має 26 публичних шпиталів, вони всі переповнені. Комісар здоровля приписує це хвилі недуг віддихових проводів.

Він видав заклик до приватних шпиталів помогти публичним шпиталям примістити хорих.

Ці шпиталі мають звичайно 18,000 пацієнтів. Під кінець минулого тижня вони мали разом 20,340.

ПОХОРОН ТВІДСМЮРА, ҐЕНЕРАЛЬНОГО ҐУБЕРНАТОРА КАНАДИ, У МОНТРЕАЛІ.

Лордові Твідсмюрові влаштовано військовий похорон на кошт держави. Труна ґубернатора зложена на ляфеті гармати, контру тягнуть моряки.

ПЕРЕСЕЛЮЮТЬ УКРАЇНЦІВ НА ДАЛЕКИЙ СХІД

МОСКВА.— Українців, котрі покидають ті українські землі, що є під німецькою окупацією, Совєти вивозять на Сибір для кольонізаційних цілей. Перша така переселенча партія, що складається з 4,500 українців, буде поселена на Далекому Сході, недалеко берегів Тихого океану. На Сибір вивозитимуть далі й тих усіх українців, що хотілиб покидати Західню Україну, шукаючи кращих умовин життя. (Як відомо, на Сибір висилають також і тих, що тепер совєтська влада вилапує ночами по західньо-українських селах і „кудись" вивозить. — Ред.).

ЗНОВУ ПРО СВОЇ УСПІХИ.

МОСКВА. — Совєтські военні комунікати, які досі доносили, що на фронті „без змін", тепер повні описів совєтських наступів і перемог. День за днем доносять, що совєтські частини здобувають по кількадесять укріплень фінської оборонної лінії Манергайма. Кажуть, що впродовж сімох днів совєтські війська здобули в Фінляндії 420 машинових крісів і 170 гармат.

СУММА ВПАДЕ.

ГЕЛЬСІНКІ. — Передбачаючи втрату села Сумма, довкола якого ведуться від тижнів завзяті бої, фінський комунікат стверджує, що совєтські війська, не зважаючи на 16 днів наступу, не нарушили головних укріплень Лінії Манергайма.

ВИСТАВА ВОЄННОЇ ДОБИЧІ.

ГЕЛЬСІНКІ. — В столиці Фінляндії відкрито военну виставу, щоб цивільне населення могло наочно переконатися про геройську поставу фінської армії. Коли за короткий час війни фіни могли знищити 387 совєтських літаків і 1,050 повзів, то це безсумнівний доказ великих военних успіхів.

ФІНИ ПРОСЯТЬ У ШВЕДІВ ДОПОМОГИ.

СТОКГОЛЬМ. — Фінляндія звернулась офіційно до Швеції з проханням дати їй військову допомогу. Швеція такої допомоги не дасть. І, як заявила, не перепустить через свою територію аліянтських військ. Зате можуть переїжджати добровольці в приватнім характері. Це так тому, що вона хоче задержати невтральність. Бо якби згодилась офіційно допомогти Фінляндії мілітарно, то тоді готова на неї напасти Німеччина, що не хоче допустити аліянтів до Скандинавії.

ДОЛЯ ФІНЛЯНДІЇ ЗАПЕЧАТАНА.

БЕРЛІН.—Таке пише урядовий націстичний орґан. Це перший раз німці висказалися в такий рішучий спосіб про війну в Фінляндії. Кажуть, що хто тільки рахує на слово й поміч аліянтів, того жде така сама доля, яка стрінула Польщу і Чехословаччину. Треба було Фінляндії з Росією годитись, а не битися, заявляє часопис.

ЩО ДОРАДЖУЄ ПОЛЯКАМ ҐЕШТАПО?

ЛОНДОН. — „Ди Лондон Таймс" подає, що по окупованих німцями польських землях крутиться повно аґентів Ґештапо, які вмовляють у польську людність, що Польща вже ніколи не відродиться і тому поляки повинні погодитися з тим, що вона стала складовою частиною Райху.

ПЕРЕВОДЯТЬ „ЧИСТКУ".

БЕРЛІН. — Німецька влада признає, що в Польщі розстрілюють. Але, каже вона, це є конечне з того боку, що Польща перед розвалом повипускала з вязниць коло 24,000 кримінальних злочинців, яких треба тепер вилапувати і карати, бо вони грабують.

ВІЙНА НЕ ТАК СКОРО СКІНЧИТЬСЯ.

ЛОНДОН. — Принаймні так думає лорд адміраліції, Винстон Чорчіл. Каже, що вона може потревати кілька років і аліянти повинні бути приготовані на ріжні прикрі „несподіванки", поки остаточно переможуть.

НІМЦІ ПЕВНІ СКОРОЇ ПЕРЕМОГИ.

БІЛГОРОД. — Німецька пропаґанда, яка на Балканах дуже поширена, запевняє, що війна скоро скінчиться. Тайно пускають поголоски, що німці винайшли новий смертоносний ґаз, якого вжиють доперва тоді, коли зачнуть наступати на Лінію Мажіно. Кажуть, що той ґаз такий, що французи не зможуть ставити опору, а будуть тікати без бою, якщо тільки зможуть утікати, бо гототово не стати часу навіть на втечу. Супроти того, кажуть німецькі аґенти, як тільки Німеччина розпічне справжню війну, німецькі війська будуть у Парижі й Лондоні за яких два місяці.

ЗАТОПИЛИ НІМЕЦЬКУ СУБМАРИНУ.

ЛОНДОН. — Военне командування доносить про ще одно затоплення німецької субмарини. При цьому подають, що від початку війни затоплено 45 німецьких субмарин, себто три четвертини з того числа, яке мала Німеччина на початку війни.

"SVOBODA" (UKRAINIAN DAILY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays by the Ukrainian Press and Book Company, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Письменний текст оголошення має бути в адміністрації 48 годин перед появою числа, в котрім оголошуючий хоче мати своє оголошення.

За оголошення редакція не відповідає.

ПЕРЕДПЛАТА: / SUBSCRIPTION RATES:
Поодиноке число три центи. / Three cents a copy

На рік	One year	$6.00
На пів року	Six months	$3.25
На три місяці	Three months	$1.75

Число з суботи (з англійською частиною): / Saturday's Issue (with Ukrainian Weekly):

На рік	One year	$2.00
На пів року	Six months	$1.25

В Джерзі Ситі і Заграницею: / Foreign and Jersey City Rates:

На рік	One year	$9.00
На пів року	Six months	$4.75
На три місяці	Three months	$2.50

З Канади належить посилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016. 4-0807.

ПЕРЕСТОРОГА ЧУЖИНЦЯ

Що наші спори, коли переходять певні границі, розбивають наші власні сили і спинюють розвій нашого народнього життя, то це ми всі добре знаємо. Доказів на те не треба. Та інша справа, коли думаємо про те, чи ці наші тертя наносять нам шкоду деінде. Тому з цього боку є дуже замітні ті завваги, які подав канадійський університетський професор Ватсон Кірконел, про якого вже нераз була згадка і в „Свободі". Цього професора запрошено тепер у Канаді до Українського Репрезентаційного Комітету як почесного члена. З цеї нагоди сказав він декілька слів, які видруковано в канадійськім часописі „Новий Шлях".

Проф. Кірконел зазначує, що вже віддавна цікавиться українським народом, головно його літературою. А коли він не став „стопроцентовим чемпіоном українського націоналізму", то тільки тому, що він був свідком „великого розєднання і боротьби між самими речниками української незалежности". Проф. Кірконел каже далі, що партійна часописна боротьба українських часописів доводить неукраїнського читача до того, що він зачинає нераз мати сумніви щодо такого писання, хоч воно може бути святою правдою. Він зазначує, що канадійські українці зискалиб дуже багато на престіжі, а українська ідейна справа дуже піднеслаcьб, коли вони між собою більше кооперували. При кінці проф. Кірконел підкреслив те, що мрія про незалежну Україну є в гармонії з тими воєнними цілями, які обстоює Канада.

Думаємо, що ті завваги, що до нас доходять з Канади і походять від канадійця, себто чужинця, а подані в добрій вірі й із щирого серця, повинні заставити до задуми і нас, американських українців.

Ми вже нераз зазначували, що ідеольогічні ріжниці були, є і будуть. Але нам іде про те, щоб добро загальної справи стояло вище від наших політичних чи групових розходжень. Бо в такому випадку певно не будемо поборювати себе аж у такий спосіб, щоб чужинець сумнівався, чи в нас дійсно є ті святі ідеали, про які пишемо чи говоримо. А як чужинець не набере до нас поважання і віри в нашу ідею, читаючи нашу пресу, чи слухаючи наших промов на вічах чи святах, то деж іде він має їх набрати?

Нам усім таки треба наставати на те, щоб тут в Америці була раз на завжди зліквідована така міжпартійна чи міжгрупова боротьба, за яку треба соромитись і яка може бути для інших матеріялом до того, щоб дивитися на нас як недисціплінованих, некультурних і неідейних людей, бо ми такими не є. Тому і не даваймо непотрібно притоки до того, щоб інші уявляли собі нас з такими лихими прикметами, яких ми не маємо.

Е. Онацький (Рим).

ТРАҐЕДІЯ ЗАХІДНІХ УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ

Життя на західних українських землях набирає швидким темпом звичайних совєтських рис — доноощицтво, терор, моральні знущання, мізерія, голод. А разом з тим і нестримна повінь слів і гучних фраз на мітінгах та радіових передачах. Заборона вільно думати. І ще суворіша: не вільно говорити чи писати. Атмосфера важкої незносної задухи, якої незвичні люди ніяк не можуть витримати і схоплюються по ночах, прислухуються що хвилини до кожного шелесту коло дверей: „Чи не прийшли вже?"... Бо в усіх ясно усвідомлене переконання: „Всеєдно заберуть. Не цієї ночі, то другої"...

І тому всі, хто тільки може, тікає. Куди? Сам ніхто не знає. Щоб тільки за совєтський кордон. Правда, на тому кордоні тепер уже безцеремонно стріляють. Недавно вбили двох львівських інтелігентів уже на німецькому боці. (Імен не пригадую). З цього мало не вийшов дипльоматичний інцидент. Німці навіть виставили в тому місці кулемети... Але потім все обійшлося.

В останніх часах знайшовся інший, більш безпечний спосіб: виїздити до Німеччини, ніби як німці. Повідгребували всі старі родословні, шукаючи, чи нема де якої тітки чи баби з німецьким назвищем... І майже в усіх знайшлася. Німці рахували, що на Волині і в Галичині проживало щось коло сто тисяч німців, котрі, згідно з договором із Совєтами, мали вернутися до Німеччини, а фактично — для кольонізації колишньої західньої Польщі, головно Познанщини та Поморя. Після закінчення (у цих днях) цього масового переселення виявилося, що з Галичини та з Волині, себто з земель Західньої України, занятих большевиками, виїхало щось коло 180,000 німців. Отже серед тих „німців" знаходяться тисячі наших українських інтелігентів. В останніх часах Західню Україну покинули навіть усі кооператори, що тримали в своїх руках Маслосоюз, Народню Торговлю, Центросоюз і т. д. Вони думали сидіти до останнього, щоб якось утримати при житті створені важкою працею поколінь славні народні установи, але побачивши, що під большевиками ніяких дійсно народніх установ не втримаєш, всі вони перейшли дуже швидко з українських рук якщо не в московські, то в жидівські руки. Крім того повна відсутність товарів при большевицькій господарці робить працю кооператив цілком непотрібною.

Отже стоїмо перед масовим переселенням української інтелігенції зпід большевицької окупації на українські землі під німцями. Що там її чекає? Ніхто ще того з певністю сказати не може. Але люди думають, що гірше, ніж під Москвою, не буде. І тому йдуть назустріч невідомому. Воліють іти на всі злидні еміґрації, щоб не залишатися під большевицьким терором, на „тім боці".

В звичайних розмовах вже так і прищепилося: „На цім боці", „на тім боці". „На цім боці" — то значить на захід від Сяну; „по тім боці" — на схід від Сяну.

На цім боці починають уже заявлятись українські часописи. Але не треба вважати їх вільним голосом українського суспільства. Німецька цензура, зобовязана німецько-совєтським договором, не дозволяє навіть на описи українського життя в наново відтвореному „раю" по тім боці. Отже, як довідуюся, в Холмі ще від листопаду виходить „Холмські Вісті", тижневик, присвячений головно місцевим справам. У Кракові з початком цього року почали виходити двічі на тиждень „Краківські Вісті". В Берліні з днем 15. грудня почав виходити „Голос", часопис, призначений для українських полонених у Німеччині. До 14. січня вийшли покищо тільки три числа. Щоб запобігти недостачі українського друкованого слова для українського населення „по цім боці", повстало під керуванням відомого українського вченого, д-ра Володимира Кубійовича, в Кракові Видавниче Товариство „Українська Книга". Воно має на меті видавати українські шкільні, популярні і наукові книжки, образи, ноти й інші друки. В Грубешові повстав український театр. Свою діяльність він започаткував „Наталкою Полтавкою", а потім виставив „Невольника" й „Марусю Богуславку". Щонеділі цей театр виїздить в околичні села. Відбулося кілька концертів свіжо зорганізованого хору.

Українські кооператори теж і на новому місці приймаються жваво за організацію праці і зорганізували у Холмі Окружний Союз Українських Кооператив, який, за дозволом німецької влади, може розвивати свою діяльність на всіх теренах польської території, занятої від німців.

Ці дрібні факти засвідчують не якісь особливі можливості для української праці „по цім боці Сяну", а тільки про дуже відрадне зовсім безперечної життєвости українського народу, що шукає пристосування для своєї незломної енергії в найгірших і найнесприятливіших умовинах. І в цій його відпорності супроти ударів жорстокої долі, в цьому його впертому утвердженні своєї волі до самостійного культурного й економічного життя вбачаємо ми найкращу запоруку осягнення в будучому й політичної та національної незалежности, що живе палким ідеалом у мілонах сердець.

КІЛЬКА ДУМОК У СПРАВІ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСУ

Пишуть інші, то і я задумав написати отих кілька гадок на повищу тему, щоби поділитися ними з нашою суспільністю. Не пишу для приємности, а хочу лише поділитися тим, що в душі наболіло.

Всеукраїнський Конґрес... Яка красна ідея!... Він на часі, бо тяжка година настала для Батьківщини. Треба збирати розпорошені сили народні, бо ворог і обставини, здається, списаглися проти нас.

Як хотілось би, щоб той Конґрес був направду всеукраїнським; як бажалось би, щоб на ньому був заступлений делеґатами - відпоручниками ввесь український нарід. То був би свойого роду український парлямент... Та, на жаль, так не буде! Не буде на ньому делеґатів з Києва чи Львова; не буде на ньому представників нашої Верховини, ні Волині. Треба ждати ще. І не лише ждати, але боротись і змагати треба, щоб та наша рожева мрія стала дійсністю.

Воля - свобода народу не впаде манною. Нарід наш цілі віки платив за ту „золоту волю" кровю і життям найкращих своїх синів. „Віки цілі, цілі століття!... рід за родом, син за батьком, внуки за дідами — клали буйні козацькі голови за волю України! Віки цілі, цілі століття народу мали метались і двигались, щоб стала правда замісць кривди!" Кілька разів добував наш нарід волю, та все тратив її. Тепер він поневолений у повному значінні того слова. З тої причини на Всеукраїнськім Конґресі не буде делеґатів з далеких, і, рівночасно так близьких, рідних земель.

Всеукраїнський Конґрес!
Всенаціональний Конґрес!

Чи має, чи буде мати він право до тої назви? Чи буде він направду всенаціональним? Дехто може відповів би коротким „ні". Та, на мою думку, та назва вповні оправдана. Плянований Конґрес буде всенаціональним, бо він заступатиме ідею, найвищу ідею цілої нації, ідею вільної і самостійної України. Він буде всенаціональним, бо суть нації в новітньому розумінні, це почуття національної окремішности та воля здобути, вдержати і поширити ту окремішність. А це висказати і оборонити є ціллю плянованого Конґресу.

Нація, то не лише живучі міліони населення. Нераз ті міліони цілком не мають національних почувань. Українська нація то вмерлі, живі і ненароджені добрі діти України, то всі ті, що складали, складають і складатимуть на вівтарі своєї Батьківщини свій труд, свою працю для Неї, свої молитви, сльози і терпіння, і кров свою і життя, то наші князі і їх дружинники, гетьмани і їх козацтво, то наші герої, наші жовніри, що недавно цілопальною жертвою потвердили відвічне право української нації на самостійність.

„Нехай спочивають", „Земля їм пером", так ми звикли говорити. Та чи можуть їх розкинені кості спочивати, коли їх праця не скінчена?... Чи не чуєш, як їх могили-гроби говорять і кличуть: „боріться, вставайте, ломіть пута!" Їхні тіні будуть серед нас і на Конґресі і тому я тверджу, що він буде всеукраїнським, всенаціональним.

Читаючи на сторінках української преси в Америці відозви, заяви і дискусії про Конґрес, мені ставало і ще стає дивно нераз. Бо чи можна не дивуватися, читаючи, що декому замало одного конґресу? „Один Конґрес, чи більше?" „Отже заходи у справі скликання одного, загального всеукраїнського конґресу в Америці покищо не довели до позитивного успіху", „Заноситься через те на скликання двох або і більше конґресів". Ось вісті, що їх вичитуєте в наших часописах. Насуваєтся питання: невже історія нічого не навчила нас, невже сварні, анархія і дух бунту будуть і тоді прокляттям серед нашого народу, коли з того народу лише жменька еміґрантів королюється свободою?...

„Це я відходжу з цього світу, мої сини; майте в собі любов, бож ви брати від одного батька і матері. Коли будете в любові між собою, Бог буде у вас і покорить вам ваших ворогів, і мирно житимете; а житимете в ненависті, в сварах і воюючи між собою, то погибнете самі і погубите землю своїх батьків та дідів, яку ми придбали нашою великою працею" — такий заповіт лишив був своїм синам Київський Князь Ярослав Мудрий. Та ті сини не послухали передсмертної поради батька; за їх володіння „незгодами та сварами поросла" наша земля, „у ворохобних князів життя людей коротилося" і сповнилося сумне пророцтво Великого Князя; ослаблена міжусобицями князів Київська держава впала.

То не був виїмковий випадок у нашій історії: на її сторінках багато їх. Вони почалися далеко перед Ярославом Мудрим і, видно, не скінчилися до сьогодня. Здається, деякі наші люди, віджджаючи за море, не забули взяти з собою тих злих прикмет. Америці то не може пошкодити, бо вони перед чужими низькопоклонні; вони відважні бунтуватися лише проти своїх. (Я не хочу тим сказати, що Злучені Держави нам чужі!). Нам треба мати відвагу заглянути собі в вічі. Любимо цитувати нераз Шевченка, та не забуваймо, що тому самому Шевченкові вирвалися з гарячого серця гіркі слова правди:

„Я ридаю, як згадаю
Ділів наших страшні діла;
Якби їх забути,
Я віддав би веселого віку [половину]".

Багато сумного в нашій історії. Нищили нас половці, печеніги, татари, Москва, Польща... Це сумне, але як без порівняння сумніше те, що ми їм помагали своїми гріхами, що ще і тепер помагаємо. Римський політик і один з найкращих бесідників у світі, Ціцерон, таке сказав: „Не нещастя, не звичайна проста людська заздрість напасти нашу державу. Загирили нас проступки наші". Мені здається, що ті слова можна віднести і до нас.

Невже провідна верства, що її завданням є бути мізком нашої еміґрації, не може зійтися на одній спільній плятформі... навіть в імя загального добра! Невже вона не зуміє, чи не схоче, звести ріжниць своїх поглядів до одного спільного знаменника: В єдності за краще завтра народу! Чи треба, щоб аж „чорноробі" закликали свою інтелігенцію до згоди? В числі „Свободи" з 2. січня ц. р. в статті п. з. „Хай щезає незгода. Чорноробі, скажіть своє слово", автор між іншим пише: „Усе буде по давньому, коли не заберемо слова ми, чорноробі, до яких і я належу. Ми є сила. Так, та сила, якої мусять послухати наші провідники і з нею числитись. Ми мусимо сказати нашим провідникам і вченим людям, що вони мусять погодитися". Такий заклик являється дуже дивним, хоч він вповні годиться з демократичними засадами. Мимоволі насувається питання, чи наша провідна верства на еміґрації так розсварена, що аж потребує погроз від своїх „чорноробів", чи може той заклик є лише ще одним проявом бунту і браку довіря загалу чи одиниць до свойого проводу.

Обі ті можливості невеселі. Невесела особливо перша з них; вона кидалаб на нашу провідну верству погану світло.

Та геть, чорні думки! Все ще час направити! Ставмо лише загальне добро понад своє приватне, чи партійне! Покиньмо еґоцентризм, бо світла не лише стільки, що в нашім віконці. Здаймо собі справу, що по недавнім загарбанні Піємонту — Галичини на нас, еміґрантах, „міліонів стан стоїть" і що „за долю міліонів" нам одвіт прийдеться дати перед Богом, совістю й історією...

Я вірю, що хмари розійдуться, вірю, що в близькій будучности відбудеться в Америці один Всеукраїнський Конґрес і що в ньому візьме участь уся наша суспільність, без огляду на ріжниці політичних, партійних чи релігійних переконань.

Ціль Конґресу, як я собі уявляю, то зібрання наших сил, поміч братам, що простягають до нас руку...; і маніфестація.

Гідно відбутим Конґресом, масовим Конґресом заманіфестуємо перед світом і своїми маловірами солідарність і покажемо, що змагання українського народу за самостійність неможливо вбити, що воно росте, що воно невмируще!...

Ярослав Б.

Клявдія Бобикевич.

У ТІНІ ГЕРОЇВ

(Спомин з недавньо минулого).

32)

„Але нині наше жіноцтво мусіло би братися до діла. Негайно. Всюди де воно лише живе, інакше пропадемо. Пора зірвати з тою байдужністю! Кожна днина дорога, і має служити нам за підвалину для майбутности. В руках жінки, українки - патріотки, спочиває доля народу!" — голосив отаман, цілком захоплений своїми думками.

Це була наша розмова перед обідом. Скоро по тім я пішла до кухні, де мене закликали домашні обовязки. Отак усе, коли є охота й нагода дещо довідатися, розумного почути, то господарські ділa не пускають до того. Така доля жінки... Та за ділом, орудуючи між горшками й ринками, думки не опускали мене.

Требаб конечно довідатися причину нашої невдачі! Треба спитати отамана, що він скаже на це. Хто тут винен.

На ці питання змоглася я щойно під вечір, коли на столі шипів товстий самовар, а отаман з дітьми був моїм гостем.

„Щодо наших невдач, то багато причин склалося на це. Тяжко їх усі вичислити, але одною з головних є безсумнівно наше партійництво. Залюбки ми йшли всім уперед, до спільної мети, позаводилися дурні кличі, що тільки вводили незгоду, розбрат, хаос.

„Саме тоді горлали радикали свої кличі й видавали часописи у своїм дусі, накидуючися в них на інші партії. Тут знов самостійники бралися до діла, там федералісти, там республиканці, то соціялісти — такий хаос, що не мож розібрати інтелігентові, про що йшло, а не то селянинові. І ніхто не йшов його освідомити, отже він лишився без орієнтації, не знаючи, куди йому йти. Але вже найгіршу шкоду зробили ті федералісти, що мріяли про нову утопію. Себто союз (добровільний!) з Росією. Вони наплювали на всю кріваву науку з часів Хмельницького! Вони думали, що москаля змінив час, і забули сердеги, що горбатого і могила не виправить. Вони спиралися на кличах Драгоманова... Я не перечу, що він великий чоловік у науці, але його політичні погляди й теорії вже перестарілися. Ми маємо кращого вчителя: це є наша історія, і вона нас учить, що ніякий союз з Москвою і з Польщею не вийде нам на добро. Отже нема чого тої бігтем хапатися. Якщоб я мав якунебудь силу, то взяв би заряд над усіми часописами в державі й приказав їм: Або ви пишете в самостійницькім дусі й освідомляєте нарід у тім напрямі, або замикаю друкарню!"

„Отамане! А деж свобода слова?"...

„Була, була, та що з того?... Стільки лиха накоїла, що до нині не можемо збутися його. Свобода слова добра в Англії, де від соток літ традиція, пуританізм, лад. А ми до тої свободи ще не дорослі. Видно наглядно. Нам поможе німецький залізний кулак, хоч десять років, а побачите, як виплинемо на верх. А пані до котрої партії належать?" звернувся отаман до мене.

(Дальше буде).

Дрібні вісті:

Довідуємося, що в Стрию, ще до приходу большевиків, згинув, убитий поляками, український журналіст Іван Витвицький, бувший кореспондент „Нового Часу" з закордону.

Пані А. Гобі Белькреди мала 2 січня ц. р. в Королівському Географічному Товаристві в Римі виклад з чарівним ліхтарем про Карпатську Україну, де вона переводила три роки тому етнольогічні студії і пробила дуже цінні фотографії. В цьому своєму викладі пані Белькреди ствердила чисто український характер величезної більшости (78%) населення Карпатської України і підкреслила величезне геополітичне значіння цього кутика нашої землі.

Її перу належить між іншим велика стаття з образками, вміщена в травні 1939 року в італійському місячнику „Ле Віе дель Мондо", а присвячена самій Карпатській Україні.

КАСОВИЙ ЗВІТ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ЗА СІЧЕНЬ 1940 РОКУ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1.	325.76
2.	156.02
3.	113.95
4.	101.45
5.	259.35
6.	34.78
7.	258.59
8.	222.56
9.	173.57
10.	194.35
11.	86.47
12.	131.78
13.	63.75
14.	39.13
15.	24.48
16.	91.33
17.	36.30
18.	139.88
19.	14.87
20.	419.04
21.	131.10
22.	225.53
23.	56.28
24.	108.28
25.	216.14
26.	32.23
27.	52.99
28.	142.20
29.	225.89
30.	160.18
31.	138.19
32.	32.88
33.	225.82
34.	42.52
35.	35.12
36.	148.78
37.	194.08
38.	216.35
39.	348.79
40.	24.30
41.	69.21
42.	212.04
43.	77.70
44.	154.43
45.	384.52
46.	27.06
47.	46.53
48.	52.56
49.	31.18
50.	191.96
51.	56.53
52.	117.87
53.	160.49
54.	60.78
55.	50.82
56.	152.81
57.	273.50
58.	151.56
59.	211.21
60.	38.62
61.	29.64
62.	140.01
63.	449.75
64.	135.63
65.	248.87
66.	157.17
67.	192.10
68.	19.56
69.	142.05
70.	326.40
71.	50.44
72.	68.08
73.	118.32
74.	42.52
75.	162.61
76.	566.89
77.	84.72
78.	105.74
79.	14.71
80.	59.84
81.	139.38
82.	67.16
83.	205.19
84.	71.80
85.	162.59
86.	215.94
87.	176.85
89.	32.24
91.	396.03
92.	22.31
93.	52.89
94.	852.84
95.	35.21
96.	157.23
97.	175.62
98.	229.25
99.	190.39
100.	117.09
101.	45.74
102.	737.21
103.	126.35
104.	288.45
105.	174.46
106.	286.31
107.	48.00
108.	128.46
109.	145.03
110.	11.15
111.	35.61
112.	494.01
113.	67.71
114.	83.66
115.	26.46
116.	64.77
117.	113.17
118.	76.07
119.	54.71
120.	207.69
121.	154.01
122.	55.45
123.	173.56
124.	106.35
125.	208.60
126.	96.36
127.	177.04
128.	24.21
129.	38.42
130.	741.35
131.	15.16
132.	160.02
133.	227.23
134.	106.76
135.	64.15
136.	187.06
137.	186.07
138.	74.91
139.	113.11
140.	86.72
141.	110.10
142.	164.79
143.	164.90
144.	55.13
145.	60.35
146.	169.11
147.	668.73
148.	34.93
149.	119.18
150.	129.34
151.	164.42
152.	71.20
153.	9.57
154.	39.08
155.	509.66
156.	316.41
157.	26.44
158.	283.55
159.	81.75
160.	115.50
161.	194.21
162.	75.42
163.	154.40

Відділ	Заплатив
164.	205.41
165.	42.42
166.	17.72
167.	130.04
168.	220.61
169.	32.27
170.	339.25
171.	86.43
172.	39.16
173.	96.39
174.	30.77
175.	283.60
176.	519.49
177.	145.79
178.	228.96
179.	394.93
180.	59.11
181.	233.69
182.	188.55
183.	137.23
184.	21.90
185.	81.03
186.	58.03
187.	34.75
188.	55.62
189.	8.07
190.	40.77
191.	158.56
192.	142.07
193.	95.18
194.	98.08
195.	56.15
196.	57.69
197.	34.39
198.	57.74
199.	62.29
200.	213.84
201.	47.60
202.	39.67
203.	29.50
204.	1,711.30
205.	21.41
206.	563.46
207.	78.85
208.	28.39
209.	77.23
210.	99.63
211.	197.92
212.	64.30
213.	366.37
214.	36.27
215.	26.23
216.	51.77
217.	450.16
218.	246.32
219.	310.52
220.	394.20
221.	730.05
222.	18.51
223.	494.20
224.	41.27
225.	19.68
226.	110.89
227.	52.58
228.	78.75
229.	176.28
230.	605.73
231.	16.26
232.	65.95
233.	39.84
234.	166.10
235.	147.41
236.	150.72
237.	347.38
238.	445.79
239.	349.59
240.	116.39
241.	117.54
242.	145.02
243.	73.40
244.	28.59
245.	121.59
246.	88.96
247.	259.94
248.	68.33
249.	39.30
250.	16.59
252.	204.68
253.	107.08
254.	180.81
255.	61.90
256.	69.29
257.	35.54
258.	33.81
259.	204.89
260	53.55
262.	84.71
263.	55.01
264.	91.37
265.	42.73
266.	162.26
267.	102.63
268.	124.37
269.	33.35
270.	230.34
271.	119.25
272.	227.14
273.	163.93
274.	234.08
275.	127.21
276.	467.14
277.	270.12
278.	39.54
279.	21.38
280.	221.91
281.	98.65
282.	12.38
283.	146.70
284.	103.68
285.	18.57
286.	55.51
287.	50.80
288.	389.80
289.	37.39
290.	71.16
291.	304.85
292.	1,053.91
294.	43.19
295.	207.81
296.	334.54
297.	21.67
298.	143.26
299.	55.52
300.	173.24
301.	194.49
302.	15.96
303.	71.64
304.	152.04
305.	167.67
306.	36.05
307.	39.82
308.	188.47
309.	35.08
310.	95.07
311.	20.44
312.	93.01
313.	8.87
314.	22.52
315.	46.78
316.	313.91
317.	152.68
318.	135.84
319.	91.63
320.	134.84
321.	140.62
322.	60.03
323.	79.78
324.	180.63
325.	185.82
326.	107.33
327.	43.52

Відділ	Заплатив
328.	24.47
329.	9.74
330.	178.60
331.	78.82
332.	81.83
333.	239.59
334.	290.20
335.	59.94
336.	249.75
337.	21.81
338.	304.19
339	96.12
340.	21.26
341.	116.84
342.	177.81
343.	68.02
344.	81.14
345.	104.96
347.	153.35
348.	61.88
349.	47.48
350	152.89
351.	47.11
352.	104.45
353.	42.81
354.	14.56
355	67.47
356.	37.49
357.	114.22
358.	78.59
359.	119.26
360.	16.26
361.	1,805.59
362.	83.92
363.	121.81
364.	673.14
365.	72.94
366.	24.23
367.	412.33
368.	49.66
369.	295.46
370.	246.62
371.	258.13
372.	51.37
373.	68.18
374.	62.13
375.	503.49
376.	27.15
377.	13.79
378.	22.34
379.	168.06
380.	25.41
381.	57.37
382.	36.31
383.	202.31
384.	38.69
385.	295.08
386	30.82
387.	17.16
388.	245.31
389.	33.13

Відділ	Заплатив
390.	211.20
391	87.01
392.	33.70
393.	162.84
394.	21.75
395.	15.18
396	119.95
397.	14.49
398.	89.89
399.	29.40
400.	95.64
401.	45.09
402.	16.48
403.	275.89
404.	67.46
405.	119.40
406.	251.41
407.	60.25
408.	25.06
409.	71.80
410.	16.92
411.	51.90
412.	47.14
413.	39.01
414.	56.67
415.	15.75
416.	34.97
417.	119.98
418.	10.68
419.	148.02
420.	8.14
421.	45.51
422.	65.92
423.	51.99
424.	14.78
425.	23.76
426.	23.28
427.	18.16
428.	5.04
429.	11.49
430.	14.02
431.	24.35
432.	77.96
433.	26.26
434.	22.62
435.	49.99
436.	60.32
437.	17.32
438.	15.09
440.	14.90
441.	21.62
442.	23.92
444.	65.54
445.	21.59
446.	31.78
448.	83.23
449.	17.56
450.	13.64
451.	15.67
452.	21.85
453.	11.40

Доплачено до місячних вкладок за членів Згоди Братств з їх спеціяльного фонду ____ 338.79

З місячних вкладок нових родів обезпечення ______ $61.917.39

Відділ	Заплатив
1.	12.00
2.	4.29
3.	2.42
8.	98
19.	1.58
28.	12.03
30.	22.64
33.	15.82
37.	16.20
39.	33.17
62.	7.08
65.	14.02
69.	1.36
70.	3.80
83.	2.86
101	2.84
102.	4.96
106.	7.23
108.	6.86
112.	6.53
117	4.46
125.	3.61
127.	5.65
139.	2.35
142.	10.37
143	10.58
147.	28.15
151.	6.04
161.	1.92
170.	12.93
181.	3.14
185.	6.68
189.	3.49
194.	1.62
206.	5.45
208.	2.48
209.	4.26
216.	13.18
217.	2.74

Відділ	Заплатив
221.	8.20
225.	14.54
230.	3.81
234.	20.21
237.	2.68
243.	18.23
245.	3.08
257.	3.87
262.	1.41
268.	2.93
274.	1.49
275.	14.56
276.	3.54
277.	2.02
278.	1.15
283.	1.53
284.	3.37
286.	36.07
292.	1.83
298.	3.05
305.	8.31
316.	1.41
321.	5.01
322.	1.31
328.	2.01
334.	2.28
335.	6.34
336.	7.99
342.	20.33
345.	2.65
349.	5.24
358.	1.62
361.	2.48
367.	3.51
370.	15.74
371.	3.90
384.	28.93
388.	15.42

З місячних вкладок старого роду обезпечення ______ $ 589.83

З місячних вкладок від членів	$ 62,507.22
Процент від бондів	9,327.12
Процент від морґеджів	3,448.28
Процент з банків	285.25
Процент від позичок	458.76
Рент від реальностей	12,421.00
Процент від нота	4.50
Надвишка при виміні американської валюти	15.00
З переносу резерви за переписаних членів зо старого до нових родів обезпечення	253.00
Зворот позички до народного фонду	36.05
Продаж ювилейної книги і відзнак У. Н. С.	5.00
Уневажнена виплата грошевого звороту	9.71
Продаж бондів	239,062.50
Зарібок на бондах	5,151.00
Сплати морґеджів	2,314.66
Зворот позичок	1,997.64
Сплата нота	50.00

Сирітські части по бл. п.:

в. 217 Сверида Михайло ____ 240.81

Разом $337,587.50

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

в. 66 Ґарко Михайло	$ 450.00
в. 81 Кифор Микола	1,000.00
в. 124 Зварич Семен	1,000.00
в. 164 Чорна Марта	500.00
в. 196 Баричко Марія	500.00
в. 207 Тимкович Теодор	1,000.00
в. 237 Ґураль Семен	1,000.00
в. 296 Головчак Олена	500.00
в. 409 Гайдучок Андрій	595.00

Інші виплати посмертного фонду.

Грошеві звороти нових родів обезпечення	927.38
Процент на закуплених бондах (accrued)	148.50
Втрата на бондах	218.75
Перенос резерви за переписаних членів до нового роду обезпечення	253.00

Виплати сирітського фонду по бл. п.:

в. 24 Магун Григорій	160.75
в. 62 Сливар Юлія	310.67
в. 95 Яремчук Стефан	128.25
в. 102 Слепко Іван	248.33
в. 217 Бащук Параскевія	50.00

Виплати фонду Згоди Братств:

Доплачено до місячних вкладок за членів Згоди Бр. з їх спеціяльного фонду ____ 338.79

Виплати запомогового фонду:

в. 2 Воргач Стефан	25.00
в. 8 Іванчишин Теодор	150.00
в. 12 Стасяк Семен	35.00
в. 18 Феленчак Остафій	25.00
в. 20 Кафка Іван	50.00
в. 29 Блюй Марія	25.00
в. 39 Матковський Йосиф	35.00
в. 48 Дудик Дмитро	35.00
в. 51 Кухар Анна	25.00
в. 58 Вернард Франко	35.00
в. 67 Суптельна Юлія	25.00
в. 69 Забавчук Микола	35.00
в. 98 Курила Гарасим	35.00
в. 103 Длуґош Яків	35.00
в. 106 Качмар Ілько	25.00
в. 106 Павлів Ілько	35.00
в. 114 Нестор Іван	35.00
в. 121 Чуйко Василь	25.00
в. 139 Волошин Текля	35.00
в. 151 Бішко Катерина	25.00
в. 176 Спирналь Юрій	15.00
в. 176 Бабяк Мирослав	15.00
в. 177 Мельник Анна	25.00
в. 179 Клим Раймонд	25.00
в. 194 Марків Анастасія	35.00
в. 204 Атанас Стефан	35.00
в. 206 Бухтик Семен	35.00
в. 206 Козак Марія	25.00
в. 213 Петрик Михайло	25.00
в. 225 Коробій Іван	25.00
в. 237 Вовк Ілько	35.00
в. 238 Кудрик Олекса	25.00
в. 251 Гавриляк Микола	35.00
в. 255 Кеселиця Юрій	35.00
в. 256 Скроцька Ольга	25.00
в. 269 Рудий Петро	15.00
в. 271 Васюович Михайло	35.00
в. 296 Цепенюк Юлія	25.00
в. 300 Кухта Іван	35.00
в. 317 Ліщинський Іван	35.00
в. 317 Моздір Гавриїл	35.00
в. 331 Кулик Андрій	25.00
в. 333 Лопушанська Катер.	25.00
в. 333 Каритич Катерина	25.00
в. 333 Хомин Катерина	25.00
в. 333 Левицький Василь	35.00
в. 334 Купцевич Павло	35.00
в. 334 Дмитрів Марія	25.00
в. 338 Грицько Іван	25.00
в. 345 Гайва Ева	35.00
в. 351 Хомищак Василь	50.00
в. 365 Рудянин Анастасія	25.00
в. 369 Малий Антін	35.00
в. 385 Скрипець Олекса	35.00
в. 385 Ковалів Розалія	25.00
в. 10 Нецьо Андрій	35.00

Виплати адміністраційного фонду:

Нагорода для відділових секретарів за жовтень-грудень 1939	6,373.13
Укр. Пресова і Книжкова Сп. за орган	3.595.00
Платня головного уряду	825.00
Нагороди за нових членів	733.75
Рент за офіси У. Н. Союзу	500.00
Кошти подорожей і репрезентації	477.20
Лікарі за нових членів	366.00
Платня помічних сил	323.81
Укр. Пресова і Книжкова Сп. за праці і друки	318.03
Видатки канцелярійні на почту	125.00
Спортова акція	72.25
Соціяльне обезпечення робітників	40.29
Фотографічні знимки членських грамот	35.25
Обезпечення від грабунку	31.00
Перенос і направа шаф на документи У. Н. Союзу	26.50
Нагорода для нового молодечого відділу У. Н. С.	25.00
Печатки для відділів	11.27
Податок при виміні валюти американської на канадійську	8.75
Вода	5.00
Офісові прибори	2.58
Направа машин	1.50
Оплата за канадійські депозита	30

Інші виплати:

Податок, вода, опал, світло і інші видатки на реальностях ____ 6,324.88

Інвестиції:

Інвестовано в бондах	10,325.00
Інвестовано в членських позичках	3,063.32
Інвестовано в морґеджу (доплата до морґеджу F. H. A.)	10.93

Разом $44,755.16

ЗІСТАВЛЕННЯ:

Готівка з кінцем грудня 1939 осталася	$645,886.19
Прихід за січень 1940	337,587.50
Разом	$983,473.69
Розхід за січень 1940	44,755.16
Готівка з кінцем січня 1940 року остается	$938,718.53

БІЛЯНС.

Стан чинний:

Готівка	$ 938,718.53
Морґеджі	1,384,956.37
Бонди	1,202,333.43
Реальности	1,055,951.59
Позички	581,308.81
Друкарня і книгарня	16,217.27
Ноти	3,725.00
Разом	$5,183,211.00

Стан довжний:

Посмертний фонд нових родів обезпечення	$4,436,692.24
Адміністраційний фонд	174,997.73
Запомоговий фонд	80,896.91
Народний фонд	6,382.02
Конвенційний фонд	38,331.25
Contingent Fund for protection of Investments and Mortality	152,280.00
Посмертний фонд старого роду обезпечення	69,738.28
Резервовий фонд	11,805.47
Сирітський фонд	173,699.20
Фонд Згоди Братств	38,387.90
Разом	$5,183,211.00

М. Мурашко, гол. предс.

Р. Слободян, гол. фін. секр.-кас.

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1.	5.18
2.	10.35
3.	1.35
4.	1.80
5.	5.40
6.	1.35
7.	18.68
8.	11.48
9.	11.05
10.	2.70
11.	9.22
12.	1.25
13.	11.02
14.	2.70
15.	45
16.	4.50
18.	1.60
20.	9.90
21.	8.33
22.	8.27
23.	2.25
24.	6.75
25.	3.40
26.	2.70
27.	50
28.	4.95
29.	8.00
30.	15.30
31.	4.50
33.	38.10
34.	3.37
35.	90
36.	10.35
38.	8.55
39.	17.10
40.	1.13
42.	6.97
43.	5.50
44.	9.22
45.	11.25
46.	45
47.	3.15
48.	4.30
50.	9.90
51.	23
52.	9.55
53.	4.27
54.	3.15
55.	2.25
56.	13.05
57.	8.77
58.	6.07
59.	11.25
60.	1.80
61.	6.75
62.	4.27
63.	22.28
64.	5.65
65.	8.25
66.	45
67.	5.62
68.	25
69.	1.13
70.	6.08
71.	3.15
72.	2.98
73.	2.60
74.	5.00
75.	7.42
76.	12.60
77.	6.07
78.	8.50
79.	68
80.	2.95
81.	4.30
82.	2.19
83.	7.00
84.	5.40
85.	15.10
86.	10.60
87.	6.30
88.	90
89.	90
90.	14.17

Відділ	Заплатив
91.	14.20
92.	1.80
93.	1.35
94.	18.23
95.	3.15
96.	8.80
97.	11.50
98.	5.65
99.	10.35
100.	2.70
102.	23.63
103.	3.60
104.	4.30
105.	5.62
106.	10.80
107.	3.20
108.	2.05
109.	5.63
112.	8.97
113.	3.15
114.	1.15
115.	1.80
116.	6.55
117.	1.13
118.	2.50
120.	9.25
121.	11.48
122.	2.48
123.	7.20
124.	5.18
125.	12.38
126.	5.63
127.	7.20
128.	2.93
129.	45
130.	17.25
132.	3.40
133.	3.15
135.	3.85
136.	15.30
137.	10.35
138.	3.85
139.	4.50
140.	6.50
141.	2.05
142.	14.85
143.	4.73
144.	3.15
145.	5.85
146.	4.28
147.	32.17
148.	2.48
149.	4.50
150.	29.05
151.	7.43
152.	88
154.	1.15
155.	10.60
156.	10.15
158.	13.73
159.	3.60
160.	4.50
161.	6.10
162.	1.80
163.	2.70
164.	40.50
165.	6.75
167.	10.13
168.	2.00
169.	25
170.	7.42
171.	12.38
172.	8.78
173.	4.50
174.	4.28
175.	9.22
176.	25.65
177.	4.28
178.	2.70
179.	10.45
180.	12.60
181.	75
182.	3.83
183.	1.35

Відділ	Заплатив
185.	5.63
186.	5.18
187.	45
188.	4.73
191.	6.08
192.	6.52
193.	4.28
194.	2.26
196.	2.70
198.	1.58
199.	1.65
200.	17.10
201.	4.05
203.	90
204.	187.43
205.	3.40
206.	23.85
207.	3.75
208.	25
209.	1.15
210.	1.58
211.	9.00
212.	3.15
213.	12.40
214.	45
217.	11.70
218.	5.63
219.	16.42
220.	5.85
221.	37.13
222.	1.80
223.	28.80
225.	2.48
227.	68
228.	2.05
229.	9.90
230.	16.20
231.	2.54
232.	4.75
233.	5.70
234.	10.58
235.	9.45
236.	5.62
237.	8.78
238.	20.75
239.	29.70
241.	1.65
242.	6.75
243.	9.00
244.	1.13
245.	4.73
246.	90
247.	10.65
248.	5.85
250.	1.35
252.	18.46
253.	3.42
254.	13.95
255.	3.40
256.	3.15
257.	1.35
258.	4.72
259.	8.10
260.	15.08
262.	3.60
263.	90
265.	90
266.	4.50
267.	2.48
268.	4.50
269.	2.02
270.	7.88
271.	5.85
272.	4.50
273.	2.70
274.	21.38
275.	2.70
276.	14.85
277.	21.60
278.	1.15
279.	1.58
280.	12.20
281.	10.80
283.	8.55
284.	3.15
286.	2.25
287.	1.58
288.	11.70
289.	2.93

Відділ	Заплатив
290.	1.75
291.	37.38
292.	37.80
294.	1.57
295.	5.40
296.	17.10
297.	1.60
298.	70
299.	2.70
300.	5.85
301.	2.70
302.	1.88
303.	3.38
304.	5.40
305.	5.40
307.	70
308.	70
309.	90
310.	1.35
311.	1.15
312.	5.62
314.	45
315.	50
316.	8.55
317.	4.05
318.	7.65
319.	10.80
320.	5.90
321.	5.85
322.	1.15
323.	6.55
324.	2.48
325.	4.73
326.	4.50
327.	2.70
328.	45
330.	9.90
331.	5.65
332.	6.08
333.	16.30
334.	10.13
335.	3.83
336.	7.15
337.	14.85
338.	4.30
340.	75
341.	18.45
342.	6.97
344.	2.70
345.	4.50
347.	9.25
348.	9.50
349.	2.70
350.	5.40
351.	45
352.	5.20
353.	1.80
354.	1.35
355.	90
356.	2.23
357.	1.35
358.	4.48
359.	7.43
361.	64.13
362.	8.85
363.	7.65
364.	16.02
365.	4.50
366.	2.25
367.	9.45
368.	88
369.	18.95
370.	4.75
371.	9.67
373.	3.83
374.	1.80
375.	6.53
376.	90
377.	1.35
378.	1.80
379.	11.03
380.	7.65
381.	1.35
383.	13.50
384.	4.48
385.	11.70
386.	3.85
387.	40
388.	13.05

Відділ	Заплатив
389.	1.58
390.	24.30
391.	13.05
392.	90
393.	27.45
394.	90
395.	90
396.	4.42
398.	4.98
399.	45
400.	12.60
401.	67
402.	90
403.	4.28
404.	1.80
405.	3.15
406.	20.70
407.	90
408.	75
409.	2.70
410.	1.80
411.	70
413.	3.38
414.	13.05
415.	5.40
418.	1.60
419.	4.50

Відділ	Заплатив
420.	45
421.	4.75
422.	10.57
425.	10.80
426.	45
427.	2.48
428.	1.25
429.	2.95
430.	2.25
431.	90
432.	13.75
433.	10.15
434.	1.80
436.	5.86
437.	2.70
438.	1.80
441.	4.50
442.	2.92
444.	50
445.	3.38
446.	25
448.	1.36
449.	2.24
450.	3.83
451.	7.75
452.	3.38
453.	1.13

З місячних вкладок від членів	$2,846.95
Процент від бондів	145.00
Процент від морґеджів	253.04
Процент з банків	382.63
Рент від реальностей	751.00
Сплати морґеджів	115.75
Разом	$4,494.37

РОЗХІД:

Виплати посмертного фонду:

Грошеві звороти нових родів обезпечення ______ $ 90.15

Виплати адміністраційного фонду:

Укр. Пресова і Книжкова Сп. за український тижневик	475.00
Платня помічних сил	331.82
Укр. Пресова і Книжкова Сп. за праці і друки	65.78
Видатки канцелярійні на почту	25.00
Соціяльне обезпечення помічних сил	13.03
Нагороди для відділових секретарів	7,92

Інші виплати:

Податок, вода, опал, світло і інші видатки на реальностях ______ 233.18

Разом $1,241.88

ЗІСТАВЛЕННЯ:

Готівка з кінцем грудня 1939 осталася	$65,168.80
Прихід за січень 1940 р.	4,494.37
Разом	$69,663.17
Розхід за січень 1940	1,241.88
Готівка з кінцем січня 1940 року остается	$68,421.29

БІЛЯНС.

Стан чинний:

Готівка	$ 68,421.29
Морґеджі	152,863.75
Бонди	181,178.76
Реальности	54,750.92
Позички	186.00
Разом	$457,400.72

Стан довжний:

Посмертний фонд	$358,861.50
Адміністраційний фонд	98,539,22
Разом	$457,400.72

М. Мурашко, гол. предс.

Р. Слободян, гол. фін. секр.-кас.

Е. Жарський.

ПОЛІССЯ

Побіч Кеньйону Колоредо, чи сухольоду Ґренляндії — не менш цікавим явищем нашого ґльобу є Полісся. Цікаве воно не тільки під ґеографічним оглядом; не менш інтересний його ростинний та тваринний світ.

Полісся — це одна з земель, що вже не є озером, та ще не є сушею. Прабатьком його болот треба вважати суходіл ледової доби, що сягав далеко на південь від Припяти. Коли при кінці головної льодової доби почався рух українського масиву й цілого гурту українських височин, витворилася запора для зібраних вод, що поволі й дуже ліниво вливалися в русло Дніпра.

Із ростинних особливостей Полісся треба згадати — крім характеристичного лісостану — ще й цікаву ростину **азалію понтійську.** Є це невеликий, гарно цвитучий кущ, що творить підшиття соснових лісів. Коли цвите, а діється це від половини травня до половини червня, покривається золотистими квітами, чим надає сосновим борам особливого чару, що його ледви чи можна знайти деінде в Европі. У тому часі квіти азалії виділюють дуже сильний та специфічний запах; простолюддя вірить, що цей запах може довести до того, що людина під його впливом засипляє, а коли не збудити її в пору, то може й умерти.

Цікава річ, що азалія-бердуляк виступає, крім Полісся, ще й у нас, на полях Волі Жарчицької під Лежайськом, та на Кавказі.

Таке розміщення цеї ростини — дуже цікаве зо становища ґеографії ростин. Нема сумніву, що вона походить із Кавказу. Та нема відповіди на питання, коли вона замандрувала до нас. Тому, що нині її волинсько-поліський острів поширу відділений від Кавказу велитенським простором лісостепу й степу, на яких 800 км., можна додуматися, що дійшла вона до нас із Кавказу в тих часах, коли у нас клімат був зовсім інший, як нині. Найбільш правдоподібний здогад той, що час еміґрації азалії з Азії до Европи треба пересунути до прадавніх часів третинного періоду, зперед льодової доби.

Панівним деревом Полісся є **сосна.** Часто виступає вона з домішкою **берези, дуба, граба, осики й липи.** Соснові бори й болота, вкриті торфниками та іншими болотяно - лісовими ростинами, зближуються своїм характером до північного типу рістні.

На лівобережжі України ліси обіймають менші масиви чатинних дерев; зате більше тут листових пород, як: дуб, граб, осика, береза, ясень, липа. Ці північно - европейські ліси, що сягають далеко на південь, дають парковий характер; це т. зв. лісостеп.

Під тваринним оглядом можна вважати Полісся природнім заповідником наших вигибаючих звірят...

Тут зберігся ще **лось, бобр, зубр, політуха** й інші неменш цікаві тварини. Колись жили вони на землях півдня; нині виперла їх з тих околиць жорстока рука людини.

Такий, напр. **бобр,** що тому кілька століть сягав мало що не по Чорне море, а його шуби йшли на вагу золота (у X. ст. шкіри поліських бобрів йшли в Андалюзію) — сьогодні обмежений ледви до кількох місць поширу. В цілій Україні його ледви 300 штук, і колиб не повна охорона, тодіб зник із наших земель цей володар болот зовсім.

Лось виступає тепер у великій скількості на південь Припяти; у 1923 р. зустрічали його коло Радомишля, нині він посунувся ще більше на північ.

Слід згадати й про **росомаху;** тварину, посвоячену з медведями, що колись доходила й на Поділля. Нині теж відступила росомаха на північ.

Уступає теж з цеї непривітньої землі медвідь, що стає рідким гостем тих околиць.

Побіч тих рідких чи залишкових тварин є тут безліч усілякої тварини, звязаної з лісовим житлом. Характеристичні із них — це лісовий вовчок, лісовий повх, а з птахів глушець, орябок, чорна жовна, дрозд чикотень, чиж, золотомушка жовтоголова, з плазунів: ящірка живородна, а з риб озерна мересниця, полишок з давніх льодових часів.

Назагал тваринний світ Полісся має однаковий характер як на правому так і на лівому березі Дніпра. Ріжниця між ними лише в тому, що на лівобережжі, здовж берега Дніпра, деякі північні форми поширилися трохи далі на південь, ніж на правобережжі. Так, напр., дрозд і чикотень гніздяться на лівому березі проти Києва, а на правому березі — його нема.

Відноситься це теж і до інших видів, що на лівобережжі посувалися далеко на південь. Нині представники сусідньої фавни лісостепу витискають північні елементи нашої фавни.

СКІЛЬКИ ЛЮДИНА МАРНУЄ ЧАСУ

Обчислено, що людина, яка прожила 70 років, чотири роки свого життя тільки на щось чекала. І власне вичікування є найбільшим марнуванням життя. Часто конечно треба чекати, щоб щось сталось, або щоб одержати відповідь. Часто люди марнують батато часу й зо страху. От боїться людина, наприклад, спізнитися на потяг, то приходить пів години або й годину перед відздом потягу на стацію. Та є й такі розумні люди, що майже не марнують свого часу. Такі люди так уплянують своє життя, що коли чекають на щось одно, то в тому самому часі роблять щось інше. Можна навіть і відпочивати і в тому самому часі щось корисне зробити.

От, наприклад, коли чоловік втомлений денною тяжкою працею при машині, то може увечір щось собі читати, направляти, город доглянути, тощо. А коли письменник змучиться писати, то може щось у городі робити, щось направляти, тощо, і то буде теж відпочинком. Ну, коли потрібно таки дійсного відпочинку і для тіла і для мізку, то можна собі лежати на траві, або но канапці, і такий відпочинок теж не буде марнуванням часу.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА СІЧЕНЬ 1940 РОКУ

НОВІ ВІДДІЛИ:

Зорганізовано отсі нові відділи У. Н. Союзу:

Від. ч. 439, в Судборій, Онт. Канада.

Від. ч. 454, в Монтріол, Квебек, Канада.

Від. ч. 455, в Ню Йорк, Н. Й.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 1. Гарцель Дзеймс В.
В. 7. Бозена Андрій.
В. 9. Гевчук Стефанія.
В. 14. Матияш Михайло.
В. 21. Чебіняк Олена.
В. 29. Ґрозьо Олена.
В. 42. Никифорчин Михайло.
В. 45. Мацик Михайло, Пастух Анна.
В. 57. Ропицький Павло.
В. 59. Глева Анна, Глева Павло.
В. 63. Пітик Стефанія, Оресик Андрій, Магдій Меланія, Сугорська Сейді С., 2, Урсяк Никола, Пайо Марія, Буряк Іван.
В. 73. Мовд Дмитро П., Мовд Ольга.
В. 76. Хринівський Стефан.
В. 81. Примак Йоанна.
В. 84. Койон Йосиф, Ванат Ольга, Гудзик Рожан Анна, Гоголь Анна.
В. 87. Кін Олена.
В. 88. Мудрик Дзеній.
В. 94. Гарас Анна, Гарас Дмитро, Персович Павло М.
В. 98. Пилипяк Василь.
В. 102. Павлюк Іван.
В. 105. Крайник Марія.
В. 106. Пасемко Григорій. й
В. 109. Мороз Марія.
В. 112. Лазука Олена Б.
В. 122. Маршалик Вайолет, Маршалик Марцеля.
В. 124. Зварич Ева.
В. 129. Ярська Амелія, Олексів Василь.
В. 130. Середюк Іван.
В. 139. Герей Йосиф.
В. 142. Миськів Никола.
В. 143. Шавалюк Іван.
В. 144. Кадрина Вілям Володимир.
В. 147. Мороз Евгень.
В. 151. Дацик Зофія, Фариняк Катерина.
В. 155. Ганчар Катерина, Періг Олена.
В. 158. Ващишин Іван.
В. 164. Кирилич Марія.
В. 173. Малговський Василь.
В. 177. Надорожна Текля, Надорожна Катерина, Народожна Марія.
В. 180. Судомір Йосиф, Зепко Юція, Зепко Софія, Рітман Лаврентій Г.
В. 181. Казан Павло.
В. 183. Кроковський Франко, Герић Михайло.
В. 191. Теклішка Іван.
В. 192. Литвинець Михайло.
В. 204. Воланська Анна, Біб Марія, Лесюк Каленик, Вархоляк Катерина, Войтович Анна, Шуган Іван, Чарнецька Катерина, Скалацька Марія, Ковердович Григорій, Ковердович Михайло, Чорній Ольга, Лесняк Андрій.
В. 206. Ромінік Іван.
В. 209. Серафінович Адолф.
В. 217. Лотоцький Іван.
В. 219. Бухтик Іван, Назар Никола, Хрищак Перла, Хрищяк Анна, Шугала Михайло, Гивлют Вілям, Юрів Антонина, Хрищак Марія, Гивлют Катерина.
В. 223. Ґрабовський Андрій, Завада Юрій, Стефановський Іван.
В. 230. Павловський Станислав.
В. 237. Чаваґа Стефан, Чаваґа Ольга, Чаваґа Анна, Чаваґа Текля.
В. 239. Семен Іван.
В. 246. Дячук Петро, Семчук Олена.
В. 264. Семянчак Марія Анна.
В. 273. Годованський Михайло А., Годоваґська Марія.
В. 276. Лях Іван.
В. 292. Куляга Марія К., Федик Петро, Федик Стефанія, Куляга Юрій, Макар Петро, Куляга Ненсій, Куляга Анна.
В. 296. Каліновська Ірина.
В. 300. Вархола Михайло.
В. 301. Вавричук Василь.
В. 304. Кравць Іван.
В. 305. Дацько Михайло, Сеґен Кужма.
В. 308. Буч Фред.
В. 320. Дмитрів Стефанія.
В. 322. Сурма Йоанна.
В. 325. Малик Вілям.
В. 327. Чопик Олекса.
В. 341. Красий Юлія.
В. 343. Сандолович Анна.
В. 345. Андрусецький Фред О., Годівський Лонгин, Корчик Іван Петро М.Д., Гарасим Ольга, Вандзура Віра, Вандзура Тарас, Рихлій Мирон, Вандзура Богдан, Андерсон Марія.
В. 347. Тимчій Ольга.
В. 348. Товарницька Павлина.
В. 352. Комар Анна.
В. 361. Івашків Василь, Козак Володимир, Песен Іван.
В. 365. Рудіман Володимир.
В. 367. Мищук Параня.
В. 371. Гира Михайло, Атрочин Павло.
В. 375. Сайдло Ольга.
В. 380. Куппір Прокоп.
В. 383. Цухта Михалина Марія, Баршовський Михайло.
В. 385. Корчик Іван Петро М.Д.
В. 388. Батюк Андрій.
В. 390. Малина Франко, Бугрин Ліліян, Бугрин Данило.
В. 394. Звізанський Бенямин, Звізанський Мирон.
В. 398. Шумовський Стефан, Цетрик Ілько.
В. 406. Шурко Володимир, Шурко Петро.
В. 408. Попкевич Стефан.
В. 413. Васильцик Марта.
В. 414. Погода Олена, Погода Тедій.
В. 417. Черепаний Стефан.
В. 432. Волкович Анеля, Мазуренко Іван, Вовк Іван, Пюняк Василь, Волкович Омелян, Фединчук Петро, Фабян Петро, Мазур Анолоп, Дунець Проктор, Кулик Петро.
В. 435. Величко Юлія, Мороз Юлія.
В. 436. Родик Стефан.
В. 439. Машталяр Петро, Михаловський Ізидор, Дацик Іван, Василенький Іван М.Д., Фабян Павло, Бідочка Юрій, Криса Юстин, Шарик Михайло.
В. 444. Дупияк Іван, Вон Драгінда Розалія Йосифа, Гаврилюк Гілда Грейс, Бойко Лена, Костин Іван, Букса Никола, Кмицінський Павло, Кісіль Іван, Гринишин Михайло.
В. 447. Беклич Олена, Мормелло Ігнатій.
В. 448. Мозуркевич Юрій.
В. 451. Синчишин Володимир, Марчинишин Стефан.
В. 453. Добранська Анна, Караїм Іван.
В. 454. Тхір Віктор, Поремська Марія, Демянчук Володимир, Різник Матвій, Соболь Микола.
В. 455. Змийовська Евгенія, Балабан Катерина, Дякун Олена, Олесько Катерина, Поповник Катерина, Садова Марія, Фурдичка Розалія, Солан Марія, Филипчук Анна, Мудрак Анна, Клачко Марія, Кібзей Марія, Лакомська Стефанія.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 1. Жира Данило Г.,* Раповий Володимир,* Тирлич Нестор, Терефенко Юрій, Барна Ева, Мацейовський Михайло.
В. 9. Кормаш Володимир,* Сердинський Станислав,* Кормаш Никола, Кормаш Текля.
В. 10. Хвалик Фемя, Хвалик Семен, Завидняк Мілько.
В. 31. Процак Марія, Процак Катерина, Процак Анна, Томків Магдалена, Якубів Григорій, Томків Іван, Процак Ксеня, Процак Іван, Томко Олекса,* Якубів Григорій.
В. 42. Федорко Іван.*
В. 43. Бобій Марія.
В. 53. Мурин Іван, Praванда Дмитро.
В. 61. Уріщак Іван,* Уріщак Катерина, Уріщак Марія, Уріщак Людвіґа, Уріщак Йосиф,* Уріщак Анна.
В. 72. Вожняк Фронко,* Вожняк Павлина.
В. 74. Маланяк Іван, Маланяк Микола.*
В. 78. Вавришко Франко,* Вавришко Цецеля, Стіців Теодор, Вавришко Антін, Бончак Антін.
В. 95. Данило Петро, Токарчук Анна.
В. 105. Романов Василь В.
В. 114. Нестор Михайло.*
В. 150. Федоришин Василь.
В. 152. Настюк Іван, Дячун Анна, Дячун Микита, Смаґула Йосиф
В. 193. Януш Анеля, Януш Войцех, Сисак Параска.
В. 203. Чернецька Меланія.
В. 213. Коваль Іван.
В. 216. Янсевич Текля.
В. 229. Гарасим Анна, Мняк Іван, Вольский Гендрик.
В. 234. Кінащук Михайло.*
В. 240. Седорович Мирон,* Шумейко Анна, Вовчук Павло,* Вовчук Никола.*
В. 242. Мазур Теодор, Оленич Ева.
В. 262. Глива Анастазія.
В. 271. Конашевич Зофія.
В. 277. Андрусяк Марія.
В. 288. Остапчук Рафиїл.
В. 291. Улан Михайло,* Боржак Каролина, Поливка Михайло, Нагірна Анна, Щубровський Михайло,* Тимечко Йосиф,* Кузер Михайло, Коваль Перій, Клим Іван, Гой Олекса,* Боржак Стефан А.*
В. 304. Дорош Володимир, Грубяк Андрій.
В. 315. Даритичин Стефан.*
В. 363. Непорадний Йосиф,* Непорадний Теодор.
В. 365. Загібайло Іван,* Бартник Яків.
В. 388. Тимон Петро.
В. 393. Мізен Михайло,* Павлик Нестор.*
В. 412. Фудчак Михайло, Прислопський Михайло, Федорчак Данило.
В. 414. Вітовська Елизавета.
В. 418. Сивулиц Андрій.*
В. 433. Сопер Михайло.*

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 45. Шофей Михайло.
В. 67. Гривня Агафія, Журав Анастазія.
69. Плескун Олекса.
В. 75. Хамуляк Михайло, Кремко Анна, Кремко Данило.
В. 94. Антовів Стефан.
В. 118. Стадник Володимир.
В. 130. Пасекера Анеля.
В. 151. Мельничук Михайло.
В. 204. Кравець Дмитро, Андрухів Іван.
В. 219. Мороз Анна, Корній Марія, Швець Матрона, Жихович Катерина, Жихович Іван.
В. 221. Панкевич Алберт.
В. 226. Урбан Амелія.
В. 313. Рушняк Марія, Рушняк Іван,* Рушняк Олекса, Рушняк Анна.
В. 324. Тичинський Маріон Тичинська Лікерія.
В. 352. Комар Катерина, Комар Ольга.
В. 361. Ракшис Марія.
В. 367. Мищук Іван.*
В. 398. Саган Марія, Саган Петро.*
В. 414. Погода Марія, Погода Іван.
В. 432. Глинка Анна.
В. 433. Лаврів Олекса
В. 448. Гудій Марія, Гудій Петро.
В. 453. Чарнецький Петро.*

ЧЛЕНИ, ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 84. Медвідь Константин.*
В. 102. Слепко Анна.
В. 158. Гумен Василь.*
В. 245. Єдлінський Володимир,* Єдлінський Іван.*
В. 262. Кулявець Іван.*
В. 305. Дацько Йосиф.*
В 316. Бойко Семен.*
В. 348. Кремінь Анна.
В. 379. Семків Анна.
В. 422. Проць Наталія, Федчак Зофія, Лаґдан Олена, Зін Марія.
В. 428. Пилат Катерина.
В. 442. Демчук Ярослав.*
В. 444. Чуник Тома.
В. 451. Марцинишин Микола.*

ЧЛЕНИ ПЕРЕНЕСЕНІ ЗО СТАРОГО ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧ.:

В. 336. 1 член.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Барні Анна, Басалиґа Емілія, Басалиґа Іван,* Ґіґович Йосифа, Гоґонь Петро, Ференц Семен.* Ференц Антонина, Полиняк Данило, Тарас Михайло,* Ференц Дмитро.
В. 2. Горошак Теодор.
В. 5. Рідик Карло С.,* Гнатишин Василь,* Мазурик Олекса.*
В. 6. Періг Кирило.
В. 7. Томашовська Розалія, Яцула Ева.
В. 14. Станко Йосифат.
В. 15. Мураль Марія, Мураль Анна, Котзик Анна, Романович Михайло,* Чупан Петро.*
В. 21. Пуфка Емілія.
В. 22. Манціні Марія, Марінофф Павло.*
В. 25. Левицький Іван, Кривчук Стефан, д-р Пелехович Анеля, Гела Теодор,* Каштанюк Богдан О., Левицька Меланія.
В. 43. Бурко Марія.
В. 50. Панько Іван.
В. 51. Оротилько Михайло
В. 74. Ліско Юлія, Олач Іван,* Ліско Каролина, Ліско Лувія,* Олач Анна, Олач Стелля, Ліско Юліян, Олач Марія, Олач Дмитро.
В. 76. Ґадамус Анна Бела, Гузар Антін,* Гнат Андрій,* Гнат Петро,* Гнат Стефан,* Свербивус Йосиф,* Витяж Стефанія, Ґадамус Максим.
В. 78. Бордун Семен, Маціовська Юлія, Маціовський Станислав, Козей Василь, Косинський Михайло, Варищак Олекса, Молочняк Петро.
В. 83. Максимів Іван,* Кулинич Дмитро, Малендевич Йосиф.
В. 86. Маїк Емілія.
В. 94. Стецько Станислав.
В. 96. Булбак Катерина, Філовят Михайло, Костів Іван, Соболь Марія, Оленик Юстина.
В. 104. Чесновська Анна, Романець Зофія.
В. 124. Кобасюк Марта.
В. 129. Дзярський Юліян.*
В. 130. Габерман Анна.
В. 133. Сута Анастазія.
В. 141. Туж Михайло.*
В. 142. Левчак Едвард Іван.*
В. 151. Качмар Марія.
В. 159. Піндзола Теодор.
В. 167. Гайнз Юлія, Гайнз Норман С.*
В. 168. Паньків Іван.*
В. 169. Марак Анна, Стапай Кость, Марак Матвій.
В. 175. Томусяк Йосиф.
В. 192. Неборачек Володимир.*
В. 204. Петрашик Лев, Гайдамака Теодозія, Ґолда Василь, Даниш Онуфрій.
В. 208. Когут Лука.
В. 219. Дудар Татіянна, Трач Никола.
В. 234. Рабець Анна, Скоренка Юлія, Кінащук Ксеня.
В. 243. Мишкевич Павлина, Мишкевич Юрій,* Мишкевич Василь.
В. 245. Воличинська Анастазія.
В. 260. Кульчицька Олена.
В. 278. Головата Марія, Головатій Іван,* Головатій Андрій,* Головатій Йосиф,* Головатій Андрій, Головата Марія.
В. 280. Сінгалевич Володимир,* Сінгалевиц Іван.
В. 288. Дуць Михайло.*
В. 292. Назарко Олекса,* Дитиняк Ольга П. Барон Марія, Ґеник С. Карл.
В. 296. Дубланиця Зофія.
В. 304. Барна Михайло, Попелюк Андрій.
В. 307. Черчовій Андрій.
В. 310. Венгринович Володимир 2.
В. 317. Фурґаль Олекса.*
В. 319. Канцерюк Михайло, Клап Петро, Стасинчук Анна, Коник Росел,* Вельгош Марія, Вельгош Андрій, Стасінчук Марія, Стасінчук Олекса.
В. 326. Фордина Анна, Ковалишин Петро, Фордина Іван.
В. 330. Іваськів Іван.*
В. 334. Сеник Нетій.
В. 335. Миленький Пилип.
В. 341. Тесарська Марія, Ховник Володимир.*
В. 343. Гарбуз Рута, Когут Розалія.
В. 358. Карабін Ксеня.
В. 361. Петров Стелля, Лапіз Анна.
В. 365. Малик Олекса,* Горват Текля, Горват Марія, Цесла Павло, Камінська Магдалена, Малик Анна, Малик Стефан, Камінський Никола, Москалик Іван мол.,* Москалик Іван.
В. 367. Андріїв Сидор.
В. 369. Скородинський Михайло мол., Богден Стелля.
В. 371. Романків Володимир.*
В. 375. Трощинський Іван,* Бідей Анна, Трощинський Василь.*
В. 391. Кумінс Елсій, Олейник Олена, Благітка Йосиф.*
В. 393. Брозніовський Никола, Брозніовська Павлина, Брозніовський Михайло.*
В. 394. Дідух Анна, Пастушик Григорій.*
В. 403. Гаврилак Дмитро.*
В. 406. Білетс Вілям,* Кікуць Іван,* Лайтер Іван.
В. 410. Еванюк Григорій.
В. 428. Бараболяк Анеля, Гладкий Петро.* Гладій Володимир.*
В. 432. Погороцький Ярослав.
В. 437. Гуцуль Олеся, Віскум Йосиф,* Віскум Марія.
В. 445. Соп Андрій.*
В. 452. Яркон Іван,* Горман Меланія, Горман Стелля, Мещук Елизавета Анна, Остафійчук Дорота, Остафійчук Вілям,* Пірс Анна, Гойсан Григорій.*
В. 453. Добранський Михайло.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 8. Мацкевич Іван.
В. 10. Погода Марія, Погода Іван.
В. 21. Чарнецький Петро.*
В. 48. Ракшис Марія.
В. 50. Дудуш Параскевія, Дудуш Григорій.
В. 147. Мельничук Михайло.
В. 172. Мороз Анна
В. 183. Михалюк Данило,* Михалюк Маріонна.
В. 200. Кравець Дмитро.
В. 203. Онтонів Стефан, Мацевка Іван.*
В. 220 Саган Марія, Саган Петро.*
В. 227. Рушняк Іван,* Рушняк Марія, Рушняк Олекса, Рушняк Анна.
В. 262. Гривна Агафія, Журав Анастазія.
В. 273. Лаврів Олекса.
В. 283. Хамуляк Михайло.
В. 334. о. Запаринюк Михайло.
В. 343. Урбан Амелія.
В. 359. Жугович Катерина, Лобур Анастазія, Будник Марія, Корій Марія, Савка Катерина, Фурта Агафія, Литвин Анна, Швець Матрона, Чучак Марія, Жухович Іван, Калушка Марія, Рудник Полія, Куйбіда Анна.
В. 384. Стадник Володимир.
В. 394. Комар Ольга, Комар Катерина.
В. 406. Гудій Марія, Гудій Петро.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 336. 1 член.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 84. Медвідь Константин.*
В. 102. Слепко Анна.
В. 158. Гумен Василь.*
В. 245. Єдлінський Іван,* Єдлінський Володимир.*
В. 262. Кулявець Іван.*
В. 305. Дацько Йосиф.*
В. 316. Бойко Семен.*
В. 348. Кремін Анна.
В. 379. Семків Анна
В. 422. Проць Наталія, Федчак Зофія, Лаґдан Олена, Жінь Марія.
В. 428. Пилат Катерина.
В. 442. Демчук Ярослав.*
В. 444. Чуник Тома.*
В. 451. Марцинишин Никола.*

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 6. Мурайка Марія.
В. 120. Ґуласій Анна. Ґуласій Стефан.*
В. 132. Куницька Марія.
В. 297. Махник Теодор.*

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ЗО ЗВОРОТОМ В ГОТІВЦІ:

В. 45. Чофей Михайло.*
В. 48. Шибій Антін.*
В. 70. Ґріфіт Зофія.
В. 85. Оптулська Марія.
В. 124. Кобасюк Анастазія
В. 167. Стефанишин Михайло.*
В. 173. Долеба Володимир.*
В. 204. Собчишин Анна, Кузів Ольга, Ковердович Михайло
В. 259. Когут Іван.
В. 274. Тайтзнер Катерина.
В. 281. Павлишин Параня.
В. 290. Петрик Іван.*
В. 297. Дзюба Михайло.*
В. 298. Макаріо Анна.
В. 304. о. Іван Жук.
В. 378. Багрийчук Дмитро.*

ЧЛЕНИ ПОМЕРЛІ:

В. 45. Сампара Юрій, Шайняк Катерина.
В. 70. Ялицький Станислав.
В. 81. Кифор Никола.
В. 104. Савчак Андрій.
В. 124. Зварич Семен
В. 146. Руденський Олекса.
В. 150. Халацук Григорій.
В. 160. Ковальчук Анна.
В. 164. Чорна Марта.
В. 167. Скотинська Теня.
В. 196. Баричко Марія.
В. 237. Ґураль Семен.
В. 248. Сивозяк Никола
В. 251. Важик Катерина.
В. 296. Головчак Олена.
В. 331. Капустій Іван
В. 351. Тимців Стефан.
В. 409. Гайдучок Андрій.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком січня 1940 р. було в У. Н. Союзі повнолітніх членів	26,461
В місяці січні 1940 р. принято нових	222
В місяці січні 1940 р. принято наново	102
В місяці січні 1940 р. принято з переступними листами	39
В місяці січні 1940 р. принято з інших кляс обезпечення	18
В місяці січні 1940 р. принято зі старого до нового роду обезпечення	1
Разом	26,843
В місяці січні 1940 р. суспендовано	197
В місяці січні 1940 р. відійшли з переступ. листами	44
В місяці січні 1940 р. відійшли до інших кляс	18
В місяці січні 1940 р. відійшли зі старого до нового роду обезпечення	1
В місяці січні 1940 р. відійшли зо зворотом у готівці	19
В місяці січні 1940 р. відійшли на безплтне продовження	5
В місяці січні 1940 р. померли	19
Разом	303
З кінцем січня 1940 р. в У.Н. Союзі було дорослих членів	26,540

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД:

В клясі А.	на $ 250	8
В клясі А.А.	на $ 500	111
В клясі В.	на $ 750	17
В клясі С.	на $1000	226
В клясі В.В.	на $1500	8
В клясі С.С.	на $2000	2

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя.

В клясі О- 500	на $ 500	502
В клясі О-1000	на $1000	337
В клясі О-1500	на $1500	4
В клясі О-2000	на $2000	2

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500	на $ 500	2,289
В клясі Р-1000	на $1000	1,245
В клясі Р-1500	на $1500	12
В клясі Р-2000	на $2000	6
В клясі Р-3000	на $3000	1

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500	на $ 500	1,323
В клясі Е-1000	на $1000	469
В клясі Е-1500	на $1500	7
В клясі Е-2000	на $2000	5

НОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ ДЛЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ.

В клясі W- 250	на $ 250	2
В клясі W- 500	на $ 500	2,636
В клясі W- 750	на $ 750	2
В клясі W-1000	на $1000	3,139
В клясі W-1500	на $1500	18
В клясі W-2000	на $2000	7
В клясі W-3000	на $3000	1
В клясі W-ріжні суми		109

НОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ ДЛЯ ДАВНИХ ЧЛЕНІВ.

В клясі Т- 100	на $ 100	6
В клясі Т- 250	на $ 250	216
В клясі Т- 500	на $ 500	4,030
В клясі Т- 750	на $ 750	601
В клясі Т-1000	на $1000	8,938
В клясі Т-1500	на $1500	207
В клясі Т-2000	на $2000	54
Разом		26,540

В школі.

Учитель: Може це питання для тебе затяжке?

Ученик: Питання ні, але відповідь тяжка.

Батько (до сина): Щож це знову! Лазиш по яблунці, замісць іти на лекцію руханки?!

Син: Учитель увільнив мене, бо я маю звихнену ногу.

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 21. Чебіняк Дзейн.
В. 29. Ґрозьо Марія, Цірко Варвара Анна, Вайпа Анрій мол., Вайпа Олена.
В. 55. Лось Вінцент, Лось Генрій. Лось Антоній. Бухта Зофія, Чайковський Володимир.
В. 63. Августин Одрей Анна, Сілянчин Роберт Л.
В. 73. Костів Павлина, Костів Олена.
В. 76. Прокоп Никола.
В. 94. Чубка Дорота Стефанія, Гарас Мартин, Гарас Вілям, Гарас Лорейн.
В. 120. Кармазин Ольга.
В. 122. Микитюк Петро.
В. 125. Лемак Розалія Анна.
В. 130. Середюк Зофія 5.
В. 177. Надорожна Олена, Андриць Лев Омелян 2.
В. 186. Бавм Маріян.
В. 196. Андрувс Марія Берій.
В. 219. Назар Каролина, Шугала Володимир.
В. 233. Задорожна Кароль Анна.
В. 246. Семчук Ольга.
В. 292. Куляга Вілям, Кібзей Розалія, Яремій Дзовн М.
В. 296. Балабан Орест.
В. 305. Митришин Олена.
В. 345. Андрущак Юлія, Саламандик Долореса, Саламандик Іван, Рихлій Ірина, Саламон Борис, Рихлій Улана, Рихлій Патрися, Рихлій Теодор, Тофен Марія, Тофен Аделя, Касанчук Дзеролд Ник, Касанчук Ненсій Анна, Андрусецька Марія, Анрусецький Григорій, Анрусецька Вергенія, Андрусецька Дорота, Диманик Богдан, Диманик Дмитро, Чернеська Дзовн Г., Чернеська Розалія М.
В. 361. Малетич Вілям, Катсемардос Юрій.
В. 371. Пасичник Павло, Пасицник Дзенета.
В. 379. Магомета Арлин Марія.
В. 383. Ходоба Андрій Михайло.
В. 398. Забитко Володимир Остап.
В. 399. Кубіда Іван.
В. 402. Потоцький Никола.
В. 406. Ковальчук Розалія, Даниляк Розанна, Русин Павло.
В. 414. Замбрій Дзюдій Анна.
В. 425. Бондер Іванна, Бондер Бернадена Ріта, Гонас Іван мол.
В. 430. Гейдош Силвія Катерина.
В. 432. Чеверда Богдан 3, Фединчук Стефан Іван, Фабян Ярема, Фединчук Анна.
В. 439. Милюх Стефанія, Михаловський Роман.
В. 444. Гаврилюк Кенет ЛеРой, Гаврилюк Роберта Марія.
В. 447. Веклич Маріянна.
В. 448. Бельчик Станислав мол.
В. 449. Нардсліко Норма, Нардсліко Олена.
В. 453. Тхір Дорота.
В. 454. Демянчук Надія Марія, Соболь Михайло, Соболь Стелля, Демянчук Віра Катря, Поремський Амброзій Юрій, Демянчук Володимир Ігор.
В. 445. Ядловський Павло мол., Ядловський Володимир Вілям.
В. 451. Маєр Михайло Павло, Луцишин Долореса, Сичка Анна, Сичка Іван.
В. 453. Добранський Михайло, Добранський Роберт Е.

ДІТИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 31. Процак Ненсій, Процак Едвард, Процак Григорій, Процак Ольга, Процак Ева, Процак Михайло, Процак Юлія, Процак Франко.
В. 53. Криванич Евген.
В. 72. Вожняк Володимир.
В. 74. Маланяк Ольга, Маланяк Павло, Маланяк Стефан.
В. 78. Паламар Йосиф.
В. 115. Мілиній Данило.
В. 123. Мулгерин Патрися Анна.
В. 262. Глива Василь.
В. 371. Куман Артур Ігор, Куман Герберт Мирослав.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 75. Кійс Артур.
В. 204. Кравець Олена.
В. 219. Швець Анеля, Швець Алися, Швець Дорота, Швець Юрій.
В. 221. Панкевич Ірина, Панкевич Стефанія, Мотлюк Ірвінг Евген 2.
В. 352. Комар Розалія, Комар Іван, Комар Марія, Комар Зофія.
В. 393. Гарис Володимир М.
В. 414. Погода Тадеуш, Погода Олена.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 221. Петров Іван Данило мол.
В. 341. Шинкар Марія.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 2. Лучковська Дорота, Лучковська Ярослава, Луцковський Михайло, Лучковська Зофія.
В. 22. Меренков Ілько Н., Меренков Амелія Г. Біланська Евгенія М., Біланська Ірина А.
В. 74. Ліско Андрій, Ліско Марія, Ліско Ольга, Ліско Володимир, Олач Едвард, Олач Ґеноефа, Олач Каролина, Олач Тарас.
В. 96. Соболь Емлія, Філовят Анна Дзійн, Філовят Едвард Йосиф, Філовят Елизавета, Соболь Розалія, Філовят Михайло, Філовят Олена Собіль Володимир.
В. 112. Сабат Олена, Сабат Анна.
В. 155. Левків Пелаґія.
В. 164. Паркер Дзійн.
В. 167. Гайнз Річард Н., Гайнз Ґералд.
В. 204. Лотоцька Стефанія.
В. 218. Тарнавська Ірина, Тарнавський Богдан 3.
В. 237. Сало Іван, Сало Леона.
В. 243. Жвік Василь, Мишкивич Олена.
В. 277. Товаровська Йоанна, Товаровська Олеся.
В. 280. Іванусь Дмитро.
В. 291. Савчин Катерина, Федорка Маґарета, Федорка Анастазія, Моряляк Андрій.
В. 319. Клап Іван, Клап Никола, Клап Олена, Трищук Марія, Клап Пилип, Клап Василь, Петраш Патрися, Петраш Соня.
В. 336. Пелвиьо Стефан.
В. 341. Гунзик Ольга, Пахолок Стефанія, Тесарський Мартин.
В. 345. Грубрин Мирон.
В. 361. Матера Чарлс, Матера Стефанія 2, Малетич Анна 2, Малетич Наталія 2.
В. 365. Малик Анна, Малик Федор.
В. 391. Долська Йоанна, Долський Володимир, Олейник Евгень, Петрик Розалія, Солончак Лілліян, Солончак Розалія.
В. 393. Сенжук Силвія, Станішивський Іван П., Вайда Василь, Вайда Станислав.
В. 428 Гладій Василь. Гладій Юлія, Барабаляк Петро, Барабаляк Олена, Ардель Вілям Д., Гладій Іван.

ДІТИ ВІДІШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 10. Погода Олена, Погода Тадеуш.
В. 22. Гарис Володимир М.
В. 200. Кравець Олена.
В. 252. Мотлюк Ірвінг Евген 2.
В. 359. Будник Андрій, Савка Стефан, Глаткій Ольга, Пласко Дзювн, Цимбалістий Никола, Валіхновський Юрій Ф., Куйбіда Марія, Швець Дорота, Швець Алеся, Швець Аделя, Швець Юрій.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО СТАРШИХ ЛЕНІВ У.Н.С.:

В. 29. Ґрозьо Олена.
В. 57. Ропицький Павло.
В. 63. Оресик Андрій, Магдій Михалина, Пітик Стефанія, Урсяк Никола.
В. 81. Приймак Йоанна.
В. 87. Кін Олена.
В. 88. Мудрик Іванна.
В. 102. Павлик Іван.
В. 105. Крайник Марія.
В. 109. Мороз Марія.
В. 124. Зварич Еваф.
В. 129. Олексів Василь, Дзярська Емілія.
В. 147. Мороз Евген.
В. 151. Дацик Зофія.
В. 155. Пиріг Олена.
В. 204. Чорній Ольга, Лесняк Андрій.
В. 209. Сарафінович Адолф.
В. 276. Лех Іван.
В. 296. Каліновська Ірина.
В. 300. Вархола Михайло.
В. 301. Вавричук Василь.
В. 322. Сурма Йоанна
В. 327. Чопик Олекса.
В. 342. Никифорчин Михайло.
В. 347. Тимчій Ольга.
В. 390. Бугрин Данило, Бугрин Ліліян.
В. 414. Погода Тадеуш, Погода Олена.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 221. Петрів Іван Данило мол.
В. 341. Шинкар Марія.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ЗО ЗВОРОТОМ В ГОТІВЦІ:

В. 161. Кость Никола.
В. 180. Цепко Юлія.
В. 213. Мончак Іван.
В. 230. Павловський Станислав.

ДІТИ ПОМЕРЛІ:

В. 81. Будагазій Вілям.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком січня 1940 р. було в У. Н. Союзі дітей членів	8,897
В місяці січні 1940 р. принято нових	99
В місяці січні 1940 р. принято наново	21
В місяці січні 1940 р. принято з переступними листами	17
В місяці січні 1940 р. принято з інших кляс	2
Разом	9,036
В місяці січні 1940 р. суспендовано	92
В місяці січні 1940 р. відійшли з переступними листами	17
В місяці січні 1940 р. відійшли до інших кляс	2
В місяці січні 1940 р. відійшли до старших членів У. Н. С.	33
В місяці січні 1940 р. відійшли зо зворотом у готівці	4
В місяці січні 1940 р. померли	1
Разом	149
З кінцем січня 1940 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	8,887

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В 1-шій клясі аз 25 ц. місячної вкладки	5,952
В 2-гій клясі за 50 ц. місячної вкладки	1,746
в 3-тій клясі за 50 ц. місячної вкладки	1,189
Разом	8,887

З кінцем січня 1940 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених 35,427

УВАГА,

яку кожний відділовий урядник і член У. Н. Союзу повинен прочитати й відповідно до неї застосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за січень 1940 року суспендованими, можуть бути приняті наново в члени У. Н. Союзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації; інакше вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, з винятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Тесаме відноситься також до тих членів, які впродовж січня 1940 р. взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних відділів У. Н. Союзу.

Д. Галичин, гол. рек. секретар.

ВИБОРЧА КАМПАНІЯ В КАНАДІ

По розвязанні парляменту розпочалась у Канаді виборча кампанія в цілій повні. Военний закон трохи злагоджено й дозволено, не предкладаючи цензорові тексту, виголошувати через радіо політичні виборчі промови. Не вільно одначе передавати через радіо промов, виголошених на виборчих вічах. Ось так виголосив через радіо свою промову і премієр міністрів, МеКензі Кінґ. У промові просив виборців поперти його адміністрацію з огляду на довголітній досвід, який вона має і тому що вона представляє погляди більшости населення Канади. Щодо своїх противників, мабуть консерватистів, то вони, за словами Кінґа, не мають досвіду в адміністрації краю і не є звязані спільними принципами ані одобреною спільно політикою. Також остеріг він перед піддаваною з деяких сторін гадкою створення т. зв. „національного" уряду. Такий уряд може бути створений доперва по виборах, а виборці повинні наперед знати, хто буде засідати в тім уряді й у чиї руки повіряють вони адміністрацію краю. Премієр взивав населення до вибору до адміністрації таких людей, що, будучи переняті державною єдністю й ідеалом міждержавного добробуту, потраплять розвязати проблеми будучого миру.

Консервативний провідник д-р Меніон обвинувачував у своїй промові на вічу в Броквил, Онтеріо, премієра Кінґа і його адміністрацію в найвищій зраді не лиш Великобританії, але теж канадійської індустрії і канадійських робітників. Цю зраду мали вони поповнити через відмову права Великій Британії позакладати свої власні школи повітряного вишколу перед 2 роками. Цю відмову зробив премієр Кінґ тоді, коли Велика Британія боролася на життя й смерть за своє існування.

Щодо пропозиції оснування „національного" уряду для управи Канадою, то до нього належали би найспосібніші люди в Канаді, без огляду на їх партійну приналежність. Д-р Меніон з обуренням опрокинув поголоски, що „національний" уряд мав би на ціли введеня конскрипції або злиття залізниць Сіпіяру і Сіонару. Щодо конскрипції або примусової військової служби, то Меніон усе був і є проти неї, бо вона в Канаді є непопулярна, а крім цього вона й не буде потрібна.

Також закидував Меніон Кінґові, що він нічого не зробив для зменшення безробіття в Канаді і що переняв методи Гітлера в трактуванні канадійського парляменту, розвязавши його перед вислуханням гадки представників народу, про те, що вони думають відносно його адміністрації і способу ведення війни.

Канадійські українці готовляться теж до виборів. На жаль, бувший довголітній посол М. Лучкович зрікся своєї кандидатури на посла з округи Веґревил, де одержав був номінацію ще в липні м. р. З тої причинити партія Федерації Кооперативної Господарки (Сісіеф) скликала нову номінаційну конвенцію до Вилинґдон на день 21. лютого. Загально сподіються, що новим кандидатом на посла буде знов українець, бо Веґревилщина це в більшості українська виборча округа. Як правдоподібних кандидатів на посла з тої округи подають учителя середніх шкіл і бувшого леґіслятурного посла С. Ґорецького, принципала середньої школи в Ендрю Косташа і вчителя Шевчука. Щодо суспільного-кредитовців, то їхня дорадча рада ще не рішила, хто має бути їхнім кандидатом: Антін Глинка, чи Павло Лесюк. Лiберали не ставлять з тої округи українського виборчого кандидата, бо сподіються, що їх кандидат д-р Арчер, вийде послом, завдяки розбиттю українських голосів кирині комуністів, що ставлять своїм кандидатом М. Галіну.

Щодо провінції Алберти, то вона одинока з провінцій Канади рішила зо стратеґічного огляду мати водночас подвійні вибори, домініяльні і леґіслятурні. Албертійська леґіслятура, по короткій сесії й ухвалі буджету, має бути розвязана десь коло 20. лютого, а нові загальні вибори мають бути розписані на 21. березня. Поспіх з провінціяльними виборами не є конечний, але партія боїться невдачі при домініяльних виборах. Якщоб домініяльні вибори не випали їй у користь, то це мало би лихий вплив і на провінціяльні вибори і з тої причини рішив суспільно-кредитовий кавкус розписання провінціяльних виборів бодай на кілька днів перед домініяльними.

Щодо провінціяльних виборів, то досі певні є лиш кандидатури дотеперішніх послів Василя Томина і Як. Мих. Попіля з суспільно-кредитової орґанізації й округ. Вилинґдон і Редвотер та кандидатура д-ра Н. Якиміщака в округи Веґревил. Д-р Якиміщак кандидує як ліберальний кандидат. Також ходять поголоски, що ще й інші українці збираються кандидувати на послів до леґіслятури. Албертійська леґіслятура буде складатися по цих виборах з 57 послів, замісць 63.

КРИТИКУЮТЬ КАНАДІЙСЬКИЙ УРЯД ЗА БРАК ВОЄННОГО ПРИГОТУВАННЯ

Онтерійський премієр Гепбурн — ліберал і провідник консервативної партії в Онтеріо, полк. Дрю заявили у своїх промовах в онтерійськім парляменті, що домініяльний уряд занедбав приготування до війни, хоч той уряд говорив, що Канада приготовлялась до війни два роки. Премієр Гепбурн говорив, що канадійські жовніри одержували одіж і обувя, яке нічого не вартувало і дерлось по двох місяцях. „Люди, що відповідальні за те все, виголошують радіові промови. Але тих промов ніхто не слухає. Багато є жовнірів, які говорять правду" — готорив Гепбурн.

По промові Гепбурна і полк. Дрю появилася в пресі вістка з Отави, що домініяльний уряд сподіється ще більше нападів, як пічнеться засідання домініяльного парляменту. В Отаві признають, що був брак убрання та інших річей для армії в перших кількох місяцях після проголошення війни, але що військо відїхало до Анґлії добре зібране і з вигодою.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

З ЛИСТА ВІД РІДНИХ.

Одна з наших громадянок надіслала нам оріґінального листа, одержаного від брата, що за Польщі мав посаду при почтовім уряді в Сєдльцах. Як відомо, коли українцеві вдалося дістати якесь таке незначне становище, то не в Галичині, чи на інших українських землях, а тільки в корінній Польщі. З цеї місцевости, що є тепер під німецькою окупацією, одержано цього листа, написаного 18. грудня 1939 р. В ньому читаємо таке:

„Я вже від трьох тижнів знову працюю на почті, але вже під німцями. Приняли нас лише трьох урядників і 12 листарів, а решта, враз з начальником, німці. Платять 7 злотих денно. Мешкаємо на старому помешканні і платимо 27 злотих, як і до війни платили. На зиму маємо ще пів тони вугля, 3 кірці бараболь і корець цукру і більш нічого. А цукор маю тому, що як був без посади, то торгував цукром і так з цього жили. Платив за 1 корець цукру 126 злотих, а тепер коштує той самий цукор вже 350 злотих. Гроші ходять: польські злоті і німецькі марки. Одна марка рівняється двом злотим, або двом рублям. Ще всього можна купити без карток з вільної руки: 1 кльґ. солонини коштує 7 злотих, 1 кльґ. хліба білого 1 злотий, а чорного 40 сотиків. Черевики 50 злотих. Ми нічого не купуємо, а обходимося старим. Радіо віддали до команди. Ґазети є тільки німецькі. Беру їх задармо від німецьких урядників. Українських ґазет не можна ніяк дістати. У Сєдльцах великі зміни. Місто збомбардоване на 75%. Польський уряд втікав через Сєдльци, а німці це знали і гаратали бомбами з літаків. Багато побили, а решта, хто тільки міг, утікав з міста на села. Пять днів били німці на Сєдльци, а 10. вересня вже були з місті. Польські війська втікали, а офіцири перебирались у хлопські убрання.

„Бувало рано, як тільки розвидниться, як розложуся з роботою на почті на стації, чую, щось гуде. Вибігаю надвір, дивлюся на небо і бачу 9 то 12, а вкінці аж 37 літаків, що летять на стацію. За хвилину чути тільки бум, бум бум. Як зачали з нами „витатись", то з залізничих шин осталися дрібні кусні, що літали в повітрі як паперці. А ми в ноги, де хто міг. Мої товариші праці, враз з начальником, пігнали аж до вчительського семинарського саду та поховалися в окопах, що були коло виходка. Я думаю собі, що як має мене трафити, то й там трафить. І остався на стації. Та тут як гримне бомба у виходок, то він цілий вилетів у повітря разом з усім „золотом" тай обзолотив здорово урядників і начальника. Та вони раді були, що все це на тім скінчилось. Іще казали, що мали щастя... Питали мене, коли побачили, що мене зранив у руку відламок бомби, та що текла кров, чому я не сховався до ями. На те я сказав, що вже волію рану, ніж те, що мене чекало в ямі... Не докінчив я ще відповіди, як знову загуділо. Ті, що остались на стації, оцапіли, але ті, що втікали до міста, всі погинули, а між ними і командант стації. Так було до 6. вересня. Того дня почала почта втікати. Я пішов додому, бо дуже мені докучала рана на руці. Потім я дізнався, що на советській границі тих почтовців большевики роззброїли і забрали гроші.

„Я зо своїми льокаторами ховався тепер у саді під яблінкою. В мене були три українські родини. Одна жінка, залізнича урядниця з двома малими близнятами і півторарічним хлопчиком. Її чоловіка арештували поляки і вивезли до Берези Картузької. Була ще одна пані з родиною, одна вчителька і господиня, що в неї я наймаю мешкання. В ночі був спокій. Тоді ми прали і їли. А як затуркотіло, втікали до городу попід дерева. Ріжне тоді пережилося, що її описати годі. Від семого до десятого було дуже „гарячо", місто горіло, поляки втікали, покидали гармати, кріси, коні, хліб і т. п. Десятого вечором зачали німці підступати під місто й стріляти з літаків машиновими крісами. Вночі були в Сєдльцах, а рано вже й сліду з них не було. Пішли далі, а за пару днів були вже на советській границі. Як німці відступили, то прийшли большевики. Усе те біднота. Обірвані. Якісь дуже сумні. Як ішли їх чотири по місті, то кожний був інакше вбраний. Політичні комісарі, чи як їх там звуть, були самі жиди. Щоправда, вояки не грабили. Але й самі нічого не мали. По 6 днях забрались і знову прийшли німці. Цікаве було те, що як входили большевики, то жиди дуже їх витали. Нарвали квітів і виставили повитальну браму, але її вигляд був поганенький. Тому і большевики не хотіли входити до міста через ту браму. Питаю одного багатого жида, чому поставили таку паршиву браму, а він відповідає: Ну, яке військо, така брама. Большевики, як побачили, як добре вбране німецьке військо, то тільки очима глипали. І казали, що їм говорили в Росії, що в німця „нечево кушать", а тут бачать, що німці „хлопи як медведі".

„З Галичини нам доносять, що там большевики наших дуже арештують, навіть по селах. Тепер кажуть, дуже наші втікають з Галичини, де хто може. Ті, що втекли до нас, розповідають нам, що перед теперішньою війною поляки дуже знущались над нашими людьми, а найгірше було в Бережанщині, Стрийщині й Підгаєччині. Кажуть, що дуже багато наших порозстрілювали. І багато сіл попалили. Кажуть, що деяким розпорювали животи, наливали туди бензини і підпалювали. А тепер прийшли по поляках большевики і зачали тесаме робити. Таки хотять знищити наш український нарід! Казали нам, що бувають між салдатами і справжні українці. Вони кажуть нашим людям: Ми думали, що ви прийдете нас визволяти, а тут ми мусіли йти до вас, але горе буде вам з нами, бо зігниєте в московській біді. Вояки виразно кажуть, що в большевії куди більша біда ніж у Галичині.

„Ті українці, що є в мене, як і я, рішилися вертатись до Галичини. Та як слухаємо того, що розповідають утікачі, то самі не знаємо, що далі робити. Нам проголошено, що є договір між большевиками і німцями та що можна вертатись до своєї рідні до 1. березня 1940 р., а хто не вернеться, то останеться там, де є. А тут тутешні поляки нам відгрожуються, що „як вруці Польска", то виріжуть всіх українців за те, що помагали німцям відбивати Львів від поляків. Таке тут, а з большевії доносять, що тих, що вертаються, вивозять до Росії. Сюди чи туди — біда. Та думаємо, що ви там ліпше знаєте що діється з нами в Галичині, ніж ми тут. Можеб ви нам переслали які витинки з наших ґазет, де пишеться про наші рідні землі. Пишучи це, дорога сестро, у довгий зимовий вечір, насуваються мені спомини з дитячих літ, а з ними туга за минулим. Стоїть перед очима наш ліс, замерзла ріка, розкинене село. Бачу старий ясень при дорозі, а біля нього хату. А в хаті дідух на землі, на столі пахуче сіно, обрус, біла свічка в хлібі, солодка пшениця, а далі тато, діти, коляда... Усе те як у чарівній дитячій казочці. Та вже нема навіть ясеня, бо згорів разом з хатою. Нема мами і тата. Нема нашого старого гнізда. Тільки вітер далі по старому посвистує попід береги ріки тай журливо колише суху, замерзлу трощу. Ще час від часу заскиглить на цвинтарі між похилими хрестами пугач, а його сумна скарга йде томоном між бідними сільскими домами, де ще живуть наші сестри і браття, але без нас... А так хочеться ще між ними бути. Так хочеться встати досвіта, піти в стареньку церкву і співати разом з людьми „Бог предвічнийй народився"...

ХТО ПОПИРАЄ БИЗНЕСИ, ЩО ОГОЛОШУЮТЬСЯ В „СВОБОДІ", ТОЙ ПОПИРАЄ „СВОБОДУ".

НАЙНОВІШИЙ ТИП ЛЬОКОМОТИВИ.

„Ді Іґл", себто „орел", найновіша льокомотива залізниці Мізурі Песифик, що недавно тому відбула свою першу подорож.

У ТРЕТЮ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

НА ВІЧНИЙ СПОМИН МОГО ДОРОГОГО МУЖА Й НАШОГО БАТЬКА Й ДІДА,

КОНСТАНТИНА КИРЧОВА,

що розпрощався з цим світом 19. лютого 1937 р.

Дружина АНТОНІНА.
Діти: ТЕОДОР, ОЛЬГА, МАРІЯ, АННА й ОЛЕНА.
ВНУКИ, ВНУЧКИ.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

ВУНСОКЕТ, Р. АЙ.

Національні свята.

Заходом укр. прав. громади в Вунсокеті влаштовано в нас 24 грудня м. р. два народні свята: Листопадове і Крут. Рано, по Службі Божій, о. Д. Лещишин відправив панахиду за поляглих героїв. Попол. відбувся концерт. Свято відкрив гром. М. Карась вступним словом і покликав до переведення свята дириґента п. Я. Процишина. Хор Боян під проводом п. Я. Процишина відспівав похоронний марш „Стрілець молоденький". Дальша програма відбулася в такім порядку: Деклямація „Січові Стрільці" — Я. Процишин. Хор — „Стрілецька армія іде". Деклямація „Стрільцям" — Евген Самборський. Хор „Гей, там у Вільхівці". Деклямація „Вставай, Україно" — Корнеля Яцишин. Хор „Коби скорше з гір Карпат". Деклямація „За що", Лонця Лещишин. Хор „Женчичок бренчичок". Декл. „Наш прапор", Степанія Копернюк. Хор „Де Дніпро наш котить хвилі". Тут наступила перерва, після якої продовжувано програму: Реферат виголосив о. Д. Д. Лещишин. Маленькі діти відспівали „Чом, чом, земле моя" і декл. „Не впадайте на дусі" виконали: Оля Кузів, Гануся Червінська, Гануся Роґожинська і Надя Рапко. Хор „Рідне слово" і „Слава Україні". Деклл. „Україна" — Зенон Лещишин. Пісні відспівала Гануся Чагарин. Декл. „Поклін героям" пані Марія Липська. „Верниця", сольо — Ганнуся Підгородецька. Декл. „Вічний революціонер" і „Тюрма за волю" — п. В. Козак. Кінцеве слово і подяку виголосив п. М. Чагарин. Концерт закінчено українським і американським національним гимно. Опісля переведено збірку, якою занялись: Розалія Вецаль, Розалія Борис, Марія Липська і Марія Кінаш. Збірка принесла $20, які вислано через Обєднання з призначення на українських вбітців.

Антонина Яцишин.

ШІКАҐО, ІЛЛ.

Марки України на виставі в Шікаґу.

Збирачів марок в Америці нараховують на кілька міліонів. Вони гуртуються при ріжних клюбах та піддержують десятки ріжних журналів, які зацікавлені збирачами марок По всіх містах Америки є багато торговців марками, що удержуються з продажу марок збирачам марок, як також існують великі фабрики, які випродуковують ріжні річи, потрібні збирачам марок. Збирачі марок, або, як їх називають, „філятелісти", є в Америці добре зорґанізовані, які становлять поважну силу. Часом, як зайде потреба, то домагаються від уряду видання якихось марок, або якої поправки на марках. Уладжують конвенції та вистави. Кожна ново видана марка для „філятеліста", це щось дуже радісне.

Як інші держави вславлюють своїх заслужених людей на марках, так і Злучені Держави не лишилися позаду і щодо цього. Саме цього року зачали видавати серію своїх славних людей: письменників, поетів, композиторів, артистів і т. п. Усіх таких марок має вийти 35. Зпоміж тих славних людей є дві жінки: одна письменниця Л. М. Алкот з Конкорд, Масс., а друга відома Б. Джейн Адамс з Шікаґа, Ілл. Також цей рік є ювилейним роком для „філятелістичного" світу, бо сто років тому появилася в Англії перша одно-центова марка, чорного коліру. З того видання лишилася лиш одна марка, яка вартує великі гроші. Вона є у посіданні американського збирача. У „філятелістичних" збірках є багато старих цінностей, якими збирачі дорожать більше від золота і виставляють ці марки в рамах за склом по ріжних виставах. Цього місяця, в лютім, центральні федеративні клюби збирачів марок у Шікаґу влаштовують величезну виставу марок у готелі „Ля Саль". Для нас, українців, ця вистава є інтересна, бо на ній буде заступлена „Україна".

Осип Кочан.

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА".

Парасоля.

Відчит скінчився. Професор шукає чогось по всіх кутах. Підходить до нього знайомий і питається:

— Чого ви шукаєте, пане професоре?

— Парасолі.

— Таж маєте її у руці.

Професор зчудовано приглядається до парасолі:

— Щиро вам дякую, — каже. Колиб не ви, я був би мусів вертатися додому без парасолі...

ДОБРІ ТА ЛИХІ НАСТРОЇ

Підчас свого життя людина підлягає добрим та лихим настроям. Їх причина часто навіть нам самим незнана і часто лежить у нашій підсвідомости. Підсвідомість це велика частина нашого духового життя, ще й досі дуже мало просліджена, а яка має величезний, таемничий вплив на орґанізм людини. Не знаємо точно, як зясувати царину і сили цієї підсвідомости, зате знаємо, що всякі душевні враження знаходять у нашому фізичному житті свої відповідники. І так радість і взагалі приємні враження життя відбиваються на нашому обличчі погідним виразом і зарожевленою шкірою, страх викликує блідину, гнів чи сором наганяє кров до голови і викликує сильні румянці. Навіть якщо якесь почування не виявиться назверх, воно викликує якісь зміни у складних процесах нашого орґанізму.

Зворушення і волосоваті судини.

У тому взаємному впливі фізичних та психічних чинників беруть активну участь т. зв. волосоваті кровоносні судини, себто найніжніші судини, що ними перепливає кров. Вони лежать поміж бючками (артеріями), що проводять свіжу кров із серця до тіла, а жилами, що збирають зужиту кров з тканок і орґанів тіла і відпроваджують її до серця. Ті волосоваті судини, це дуже маленькі каналики, видні тільки під мікроскопом. Вони гнучкі, що можуть розширятися і звужуватися за найменшим навіть пордажненням. Їх дія залежить від потреб клітин тіла, що прилягають до них. Коли напр. мязи при фізичних зусиллях потребують більшого добору кисня, тоді волосоваті судини розширяються, щоб до мязів у дії допровадити більше крови і тимсамим кисня. Є це виключно фізичний процес, але праця кровоносних судин не кінчається на цьому. Получення психічних вражінь з волосоватими кровними судинами відбувається нервами. Знаємо, що найніжніші розгалуження нервів мають свої закінчення у стінках тих судин, а це вже вияснює, чому всякі зворушення, як страх чи радість викликують свій вплив на кровообіг. Наша нервова система, подібна до телеґрафічного апарату, переносить до кровоносних судин психічні подразнення, добрі чи лихі настрої, а це виявляється як більше чи менше накровлення шкіри.

Настрої та здоровля.

Не тільки лікар, але кожна людина помітила, що видужання хворого в дуже великій мірі залежить від його психічного стану. Психічний добрий настрій часто навіть забезпечує перед закаженнями, бо тоді в орґанізмі появляється живіший обіг крови і більша відпорність. Заразні викликують тільки там недугу, де знаходять відповідне підложжя. Зле накровлена слизова болона рота і носа, через яку дістаються заразні до орґанізму, є саме таким пригожим підложжям. Тому лихий настрій сприяє багатьом недугам, а головно тим „з простуди".

Не тільки психічний стан впливає видатно на наше психічне самопочуття, але і навпаки. — Фізичний стан окруження і орґанізму має вплив на наші психічні настрої, про це вчить нас наш щоденний досвід. Понурий, дощевий день навіває на нас пригноблення і сум.

Це природня поява, що виступає від утрати тепла тіла і звуження кровоносних судин. Подібних прикладів можна навести багато. Зновуж прикладом впливу фізичного стану орґанізму на душевний стан є залежність настроїв від стану кишок і шлунка. Ґази і шкідливі субстанції, що витворюються у хворім кормовім проводі, обтяжують кров, погіршують обіг крови і доводять до болів голови та лихого настрою. Загально відома також нервова дражливість людей із хворим жовчевим міхурцем; при такій недузі до крови переходять усякі отрути і занечищують її.

Ці приклади вказують виразно, що все те, що пожвавлює обіг крови — себто спорт, руханка, рух, поміркована праця, свіже повітря і сонце — є чинниками не тільки здоровля, але також доброго настрою.

ОБВИНУВАЧЕНИЙ ЗА ХАБАРНИЦТВО.

Вилйем Соломон, старий провідник Темені Голу Гарлему, котрому прокураторія закидає, що він був посередником в одержанні хабара на суму 28,000 долярів.

ДЮІ ДАЛІ „БИЧУЄ" ТЕПЕРІШНЮ АДМІНІСТРАЦІЮ

ШАЙЕН (Вайомінґ). — Прокуратор Дюі, аспірант на республиканського президентського кандидата, в своїй черговій промові далі „бичував" політику нового розділу, кажучи, що та політика державним коштом робить собі величезну рекляму, на взір тоталітарних режимів. Бо на самі почтові оплати теперішня адміністрація витратила 36 міліонів долярів у 1938 р. Коли взяти під увагу, що почтова оплата коштує тільки третину цілого листа, то можна числити, що адміністрація нового розділу витратила за один рік сто міліонів долярів більше, ніж треба було, і що ця сума пішла на самохвальбу і самохрекляму, говорив Дюі.

НЕ ПУСТИЛИ ТРЬОХ УТІКАЧІВ З ПОЛЬЩІ

Федеральний суд у Ню Йорку відкинув просьбу трьох утікачів з Польщі розглянути присуд іміґраційного уряду на їх депортацію. Є ними: д-р Голендер, його жінка і 14-літній Арнолд Шпіцман. Суддя дозволив їм лишитися під залогом, поки їх апеляція не буде вирішена вищим судом.

Вони боронилися тим, що на випадок депортації їх вишлють до Польщі, себто під німецьку владу, і вони апелювали до суду, щоб їх не відправляти до рідного краю в „теперішніх хаотичних відносинах".

МОРЕ ВИКИНУЛО ТИСЯЧІ ГОМАРІВ

Ціле місто Винтроп у Масачусетсі їло морські раки, бо хвилі океану викинули на беріг підчас бурі коло 3,000 гомарів.

Старі люди кажуть, що це перші „жнива" раків від 1883. року.

ЗА КРАДІЖ ЧУЖИХ ЛИСТІВ

Федеральний суд у Ню Йорку засудив на півтретя року вязниці Арнолда Вейнстейна за те, що він взяв два листи з почтової скринки в коридорі сусіднього дому. Як допомоговий робітник, Вейнстейн пізнав, що це листи від адміністрації допомогових робіт. Він забрав знаходячіся в них чеки, пофальшував підписи й забрав гроші.

МАДЯРЩИНА ОБІЦЮЄ УЧАСТЬ У ВИСТАВІ

Мадярський урядовий комісар для Світової Вистави в Ню Йорку заповів, що Мадярщина візьме знову участь у цій виставі літом 1940. року, бо, мовляв, ця участь цього року для Мадярщини навіть важніша, ніж у минулому році.

ВЕЛИКА СУКА.

Велика сука Берґмедл фон Вальдек, найліпша з породи св. Бернарда в Собачім Клюбі Вестмінстер на виставі в Ню Йорку. Її власиком є Норман П. Келер із Селервил, Па. Вона дістала перше відзначення.

ЗНОВУ МОЛОДЕЧЕ ПОДРУЖЖЯ

Стейтовий суд у Сейлемі, Ню Джерзі, дозволив 18-літньому Едвардові Мугсові і його 14-літній жінці Елінорі Генкок Мугс, з котрою він піврався 5 тижнів тому, зажити в одному мешканні. Подруги запевняли суд, що вони люблять одно одного. Вони втекли з домів своїх родичів 5 тижнів тому до Стефорда, Вірджінія. Як вернулися додому, мати молодої казала арештувати Мугса за зведення дочки. Тоді суддя приказав був подругам зажити окремо аж до часу, як він вирішить справу.

АРЕШТУЮТЬ ШАЙКУ ФАЛЬШИВИХ ГРАЧІВ

Перед судом повіту Кинґз у стейті Ню Йорку поставлено шайку з чотирьох фальшивих картових грачів, котрі, як каже прокураторія, обманули ріжних бизнесменів з Ню Йорку й околиці на загальну суму чверть міліона долярів.

З цими чотирма шулерами звязано ще більше злочинців, котрих прокураторія сподівається дістати на суд пізніше.

ЧУДОМ УРЯТУВАВ СВОЄ ЖИТТЯ

Андрій Ґудиник з Ґвин біля Ветескивин (Канада) ледви врятував своє життя, коли на нього напав розлючений бугай. Як бугай звалив Ґудиника на землю й почав бити, Ґудиник мав настільки притомности, що перекотився попід дротяну огорожу й так урятувався від смерти. Тепер він у місцевім шпиталі.

СТАЛА БАБКОЮ В 31. РОЦІ ЖИТТЯ

Пані Ела Чефі, 31-літня мешканка Провіденсу, Род Айленд, стала в день Св. Валентина бабкою з народженням дитини її 17-літньої дочки. Пані Чефі віддалася, маючи 14 літ.

ЗАСУДЖЕНИЙ ЗА ВБИВСТВО СВОГО ВІРИТЕЛЯ

У повітовому суді в Ґвайт Плейнз, Ню Йорк, відбулася розправа проти 44-літнього малярського контрактора Джеймса Джансона, обвинуваченого за вбивство 36-літнього Ернеста Бренена, що кілька літ тому був арештований як підозрілий за викрадення дитини Линдберґа. На розправі показалося, що Джансон винен був 100 долярів Бренедові за те, що цей помагав йому малювати якусь хату. Джансон прийшов до дому Бренена, щоби погодитися в справі сплати довгу або зменшення його. До згоди не прийшло. Підчас сварки Джансон застрілив Бренена.

Присяжні судді признали Джансона винуватим убивства другого ступня.

— Знаєш що, Ганусю, — ти зовсім виглядаєш наче яка пані — можна би тебе взяти за нашу паню.

— Пан уже кілька разів помилилися.

В Ст. Люкс Шпиталі, в Ютика, Н. Й., помер 10. лютого 1940. р. член від. 58. У. Н. Союзу

БЕРНАТ ФРАНЦ.

Родився 29. січня 1868 р. в Карові, Рава Руська, Галичина. Мав 72 роки при смерті. Вступив до У. Н. Союзу в 1915 р.; був працьовитий і щирий член. Коли належав до відділу 198. в в Порт Джервис, він багато доложив праці до розвитку цього відділу. В 1924. році переступив до відділу 53. в Ютика, Н. Й. Все займався народніми справами і щиро жертвував на всякі цілі.

Хай земля буде Йому пером!

М. Донавич, секр.

БРАТ ПРОБИВ СЕСТРУ НА СМЕРТЬ

У Вінніпеґу сталася така подія:

При вулиці Джервис мешкала 54-літня Анна Чайковська, мати шестеро дітей. В домі замешкав також від кількох днів брат її, Петро, 45—50 років, який недавно тому вийшов з вязниці. Пізно ввечері, коло години 10:30, Анна Чайковська сиділа у фронтовій кімнаті, 25-літній її син був на горішнім поверсі, а 10-літня дочка спала. Нараз Чайковська зчинила крик. Син збіг надолину й бачив, як мати втікала до кухні, а за нею гнався з ножем її брат Петро. Поки син міг перешкодити, Петро вбив їй ніж у плечі, а самий вибіг на вулицю. Ніж пробив ліву половину легенів. Амбулянс перевіз тяжкоранену до шпиталю, де вона померла.

Тимчасом Петро пішов до недалекої пекарні, де годину потім поліція його увязнила.

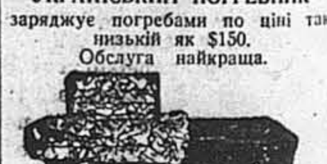
Ріжниця.

Вона: Тобі що не говори, то одним вухом увійде, а другим вилетить.

Він: А тобі що не говори, то обидвома вухами влітає, а язиком вилітає.

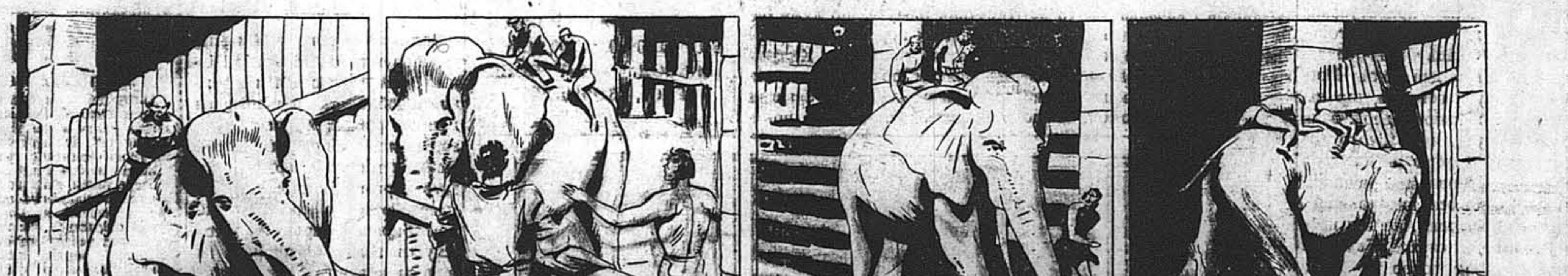

ТАРЗАН І ВОГНІ ТОРУ

(94)

Тепер Тарзан з товаришами порішив використати ніч і попробувати ще раз щастя у висилці Юкага і Дарна, поза мури Тору. Він звелів усім зібратися в кутку стайні слона Чорного Малюка. На знак Тарзана Малюк опустив трубу й опісля легко нею підняв вгору Дарна і Юкага. „Це остання нагода", приговорював Тарзан.

Далі він давав їм інструкції: „Чорний Малюк занесе вас до обмурування. З його хребта ви скачете миттю на верх муру. Звідти скачете у нетри і біжіть що духу стало до столиці Ратору. Далі знаєте, що робити. Тепер лежіть ниць на хребті. Коли відкриють вас, ми всі пропали". Втікачі точно виконували його приказ.

Пері О'Рурк почав тихесенько видобувати бальки, що загороджували стайню слона. Тарзан звелів слонові потихеньки вийти на коридор. Слон вповні слухав Тарзана і розумів, чого не треба робити. Він ступав тихесенько, немов кіт. Тепер слон з утікачами знайшовся перед сильною брамою, що замикала ту загороду.

„Держіться міцно!" — закликав Тарзан. „Бо я велю слонові, щоб він своїм чолом напер на браму так, щоб вона розскочилась". Дійсно, на приказ Тарзана слон почав натискати чолом на браму. По кількох пробах брама почала тріщати, а далі з лоскотом почали на боки розлітатись бальки. Повстав великий галас.